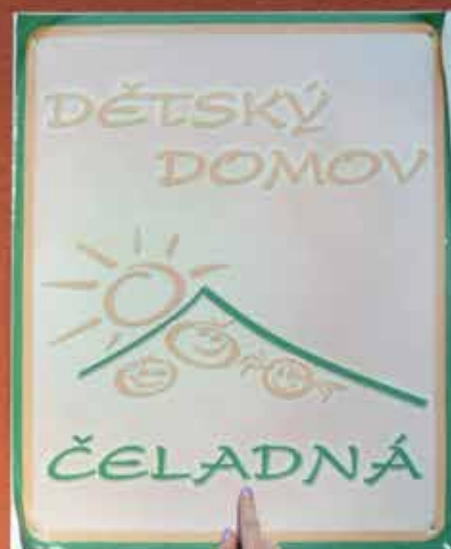

Čeladenský zpravodaj

říjen 2019

DĚTSKÝ DOMOV ČELADNÁ OSLAVIL 100 LET

Rozhovor s Markétou,
první vysokoškolačkou
(10-12)

3-4 ZUBROHLAVSKÉ DOŽÍNKY

Na slovenské dožínky přivezla delegace z Čeladné originální valašský frgál

14-20 ZPÁTKY DO LAVIC

ZŠ Čeladná letos otevřela dvě první třídy. A první den byl super!

26-27 MÍSTO ZLOČINU V BRC

Režisér Jan Hřebejk natáčel v čeladenských lázních kriminální seriál

JAK JSME SE ROZLOUČILI S LÉTEM

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, příroda kolem nás hraje neskutečnými barvami. Z komína naší kotelny odletěli čápi, neklamné to znamení, že vstupujeme do posledního čtvrtletí roku 2019. Všichni sice doufáme, že i v říjnu nás zahřejí paprsky opožděného babího léta, ale jejich intenzita pomalu slábne a my začínáme v našich šatních sahát po teplejším oblečení a připravovat se na příchod paní zimy.

Září bylo také bohaté na události, a proto mi dovoluji některé z nich připomenout.

PRÁZDNINY SKONČILY NA NÁMĚSTÍ

V pátek 6. září jsme se na náměstí rozloučili s prázdninami a mně nezbývá než poděkovat všem, kteří se na organizaci této akce podíleli, hlavně naší kulturní komisi, hasičům a všem účinkujícím, zejména dětem pod vedením choreografky Městského divadla v Brně Anety Majerové, dívčímu hudebnímu triu Acoustic Flowers a hudební skupině Marco Campos & T4F, která byla třešničkou na dortu celé akce. Společně se zaměstnanci hotelu Prosper a jejich kulinařskými výrobky, manžely Novotnými s občerstvením, ale především s Vámi, kteří jste se této akce zúčastnili, jsme se důstojně rozloučili s prázdninami.

OSLAVY V DD A POUŤ KE KŘÍŽI

Sobota 14. září přinesla další dvě významné akce v obci. Ta první začala krátce po poledni v dětském domově, kde jsme si připomněli 100 let existence tohoto zařízení. Skvěle připravený program, ale zejména přítomnost lidí, kteří se podíleli a podílejí svou obětavou prací na chodu tohoto zařízení, stejně jako chovanců domova i jeho odchovanců, kteří si přišli zavzpomínat na chvíle zde strávené, jen umocnilo to moudré rozhodnutí Okresní péče o mládež ve Slezské Ostravě zakoupit v roce 1918 hotel Smrk a vybudovat dětský domov pro osiřelé a opuštěné děti ve věku od čtyř do čtrnácti let. Ve zdech tohoto zařízení je zcela nepochybně ukryta spousta dojmavých příběhů, lásek i zklamání, stejně jako chvíle azylu pro Lidické ženy, které si svá nezměrná utrpení a doslova peklo na zemi prožily v nacistických koncentračních táborech a které se zde zotavovaly v letech 1946-1947. Ředitelce Kateřině Surovické a jejímu kolektivu, stejně jako všem předchůdcům, se za jejich obětavou práci dostalo poděkování nejen z úst nejpovolnějšího, náměstka hejtmána Moravskoslezského kraje pro oblast školství Stanislava Folwarczného,

ale vás všech, kteří jste svou účastí na stoletých oslavách vytvořili tu pravou oslaveneckou atmosféru.

Druhou akcí byla pouť k nově renovovanému kříži z doby Františka Josefa I. v lokalitě Podolánky (bývalé Polesí). Roční výročí jeho renovace jsme si v 17:00 připomněli mší svatou. Duchovní pokrm pro poutníky připravili děkan a farář v Místku P. dr Daniel Vícha, který byl hlavním celebrantem mše svaté, a společně s ním správce naší farnosti P. ThDr. Mariusz Andrzej Roszewski. Zahanbit se nedali ani pracovníci Biskupských lesů s ředitelem Ing. Liborem Konvičným, kteří organizačně zajistili celé poutní setkání, počínaje oltářem a konče skvělým daňčím gulášem, který promrzlým poutníkům zcela jistě přišel vhod.

CO ŘÍCI K DOŽÍNKÁM V ZUBROHLAVĚ?

V neděli 15. září jsme se po roce opět účastnili dožínků na pozvání naší partnerské obce Zubrohlava. Jestliže v loňském roce třináctičlennou výpravu takřka z poloviny naplnila cimbálová muzika Satina, proč se trmácet v sobotu a navíc v deštivém počasí. Letos jsme onu „trapnou“ situaci vyřešili tak, že k účasti na dožínkách byli vyzváni členové zastupitelstva se svými partnery. Úsměvná takřka „detektivní“ zápleťka, kdo jen jede do Zubrohlavy, začala obíhat obcí. Jedni „zaručeně věděli“, že jedou jen vyvolení a dokonce – aby to snad nezpůsobilo poprask i ve farnosti – byly pro lepší informovanost zjišťovány informace, zda jede konkrétní občan, zda je ten či onen členem zastupitelstva nebo výboru. Pro mne ukáзка, jak obec i farnost jedním tělem jsou.

Snad má úvodní slova k těmto dožínkům jednak dostatečně vysvětlila, kdo byl letos „účastník zájezdu“, ale především chci konstatovat, že se dožínky v Zubrohlavě vydařily. Dostalo se nám skvělého přijetí starostou obce Pavlom Bugeľom, předsedkyní jednoty důchodců Ludmilou Mokošákovou, zastupiteli obce i návštěvníky dožínků z družebních obcí v Polsku. Oproti loňským dožínkám panovalo skvělé počasí a věřte mi, i toto složení výpravy s černým koněm zájezdu harmonikářkou Jarkou Ručkovou bylo dostatečně reprezentativní a ostudu naší obci určitě neudělalo.

OBEČNÍ INVESTICE A ČÁPÍ HNÍZDO

Ve středu 18. září bylo předáno dílo „Zahrada mateřské školy v Čeladné“. Jsem přesvědčen, že se dílo podařilo a bude dobře sloužit našim dětem. Do konce září bude občanům ke zvýšení jejich bezpečnosti předán chodník v úseku Lípí, který zahajuje etapu výstavby v trase směr Podolánky a jehož dokončení je otázkou několika dnů. Práce na dalších stavbách – Památník Kaluse a Nástavba ZŠ probíhají dle schválených harmonogramů a také se chýlí ke konci. Do

provozu bude uvedena rekonstruovaná kotelna v ZŠ a společnost TERMO s.r.o. rekonstruuje kotelnu v centru obce. Obec při této příležitosti nechala opravit vnější plášť komínu a jeho odvodnění.

Nezbytnou součástí oprav kotelny i komínu bylo po odletu čápů i snesení čapího hnízda. Na novém hnízdě pak stejně jako na tom prvním obec spolupracuje s Ing. Milanem Orálkem. Stávající hnízdo bude převezeno do areálu Památníku Josefa Kaluse a bude součástí jeho expozic. Při této příležitosti bych chtěl návštěvníky v domě s pečovatelskou službou slušně upozornit, že pracovníci obce nejsou žádný eskort servis, sloužící na zavolání, jen proto, že si někdo zavolá, že na něj čeká u sundaného čapího hnízda s pracovníkem záchrané stanice v Bartošovicích.

TŘI VÝZNAMNÁ DATA

I v říjnu máme několik pro obec významných dnů. Hned 1. října si připomeneme Mezinárodní den seniorů. Tento den věnujeme našim rodičům a prarodičům jako výraz ocenění toho, co pro nás samotné, ale i obec vykonali, či ještě vykonávají.

28. října si připomeneme Den vzniku samostatného Československa, samostatného státu. I když je tento den především spojován s Tomášem Garrigue Masarykem či Rastislavem Štefánikem nebo Edvardem Benešem, nelze zapomenout ani na důležité, odvážné, ale dlouhodobě opomíjené a ideologicky se nehodící muže října, kterými byli Antonín Švehla, Alois Rašín, František Soukup, Jiří Stříbrný a Vávro Šrobár.

Ve čtvrtek 31. října ve 13:00 na místním hřbitově uctíme pietní vzpomínkou 75 let, které 4. listopadu uplynou od hrdinné smrti Janka Ušiaka, legendárního partyzánského velitele 1. Československé brigády Jana Žižky z Trocnova, a našich spoluobčanů Machandera a Winklera, kteří se s dalšími obyvateli naší obce stali oběťmi nacistické zvůle. Pietní vzpomínky se zúčastní občané obce Budina, rodiště Janka Ušiaka, v čele se svým starostou Marianem Čerpákem, a členové Svazu bojovníků za svobodu. Svoji přítomností na tomto pietním shromáždění ukážeme, že krev prolitá za naši svobodu v boji s nacistickými okupanty nebude zapomenuta.

Vážení spoluobčané, dovoluji si Vám popřát co nejvíce slunečných podzimních dnů. A nezapomeňte si v neděli 27. října přetočit hodinky na zimní čas.

Čeladenští byli opět v Zubrohlavě. A zase to byla pecka!

Obec Čeladná našla svou partnerskou obec na Slovensku – vlastně přesněji řečeno – našla si ona nás, když první impuls vzešel právě od „Zubrohlavců“. Již v předchozím volebním období schválilo zastupitelstvo obce partnerství naší Čeladné s touto obcí, která je malebná a nachází se poblíž města Námestovo, v okolí Oravské přehrady. Ovšem už dávno předtím, než naše zastupitelstvo schválilo oficiální partnerství těchto dvou sprátených obcí, proběhly společné aktivity, v rámci kterých se seznámili žáci a učitelé naší školy se zubrohlauskými protějšky.

Postupně se tak nenásilnou a příjemnou formou tyto vazby rozšiřovaly, navzájem se seznámili důchodci – senioři obou obcí, nadále se rozvíjela spolupráce mezi školami. Bonusem alias pověstnou třešinkou na dortu pak byla účast našich občanů na volejbalovém turnaji, organizovaném obcí Zubrohlava. Společných akcí, konaných u nás v Čeladné nebo u přátel v Zubrohlavě, již proběhlo za ta léta mnoho. A když jsme si tak v mysli promítali veškeré uskutečněné aktivity, uvědomili jsme si, že ještě neproběhl zájezd, který by absolvovali naši zastupitelé, v podstatě tedy lidé, nebo alespoň část z nich, kteří s partnerstvím s touto obcí vyjádřili svůj souhlas. A že je tudíž nejvyšší čas to napravit!

Příležitost poznat krásy obce Zubrohlava a seznámit se se svými slovenskými protějšky nastala v neděli 15. 9. 2019. Někteří zastupitelé této možnosti využili, někteří nikoliv, ale v neděli jsme od sportovní haly v dobré kondici ducha i těla, vedeni a vezení neochvějnou jistotou zdatného řidiče Edy Čajánka, vyrazili směr Slovensko. Vedení obce Zubrohlava nás pozvalo, abychom spolu s nimi oslavili a uctili významný křesťanský, a pro celé Slovensko i státní, svátek Sedmibolestné Panny Marie, kterou papež Pavel VI. prohlásil za hlavní patronku Slovenska. Společně s oslavou tohoto významného svátku občané Zubrohla vyhlásili i dožinky. Byli jsme velmi potěšeni, že nás naši přátelé pozvali zrovna v tento, pro Slováky i pro celou obec, tak významný den.

Jak jsem již zmínila, smyslem celého svátečního dne bylo uctění Sedmibolestné Panny Marie. Za tímto účelem proběhla v krásném venkovním prostředí slavnostní mše svatá. Společně s námi cestoval i duchovní správce naší farnosti P. Dr. Mariusz Roszewski, který sloužil mši svatou společně s místním panem farářem. Skutečnost, že se pro Slovensko jedná o velmi význam-

ný den, dokládala masivní přítomnost místních a okolních občanů na této akci. Bylo pěkné pozorovat místní občany, kteří nebyli jen pasivními účastníky akce, ale celá obecní a farní komunita byla zainteresována na přípravě a průběhu. Dnes se hodně hovoří o tzv. příkladu dobré praxe. Pokud bychom měli hledat vhodný přírůbek pro fungující pospolitost, mohli bychom jmenovat právě společenství lidí této obce. Vlastními silami připravili pohoštění, hodnotný kulturní program, zábavu a vyžití pro všechny věkové skupiny.

Jak se říká – příjemné věci utíkají rychle. Zde to platilo dvojnásob, a tak jsme se ani nenadáli a nastal čas pro loučení. Cestou zpět jsme ještě absolvovali krátkou zastávku v obci Klin (vedle Zubrohla). Je to obec, která se pyšní krásným poutním místem se sochou Ježíše Krista. Další krátkou zastávku jsme si udělali v obci Stará Bystrica, což je vesnice, která se může mimo vkusné výstavby centra obce pochlubit i ortojem. Cesta zpět tak příjemně ubíhala i díky tomu, že zábavy v autobuse se ujal náš starosta, tradičně sršící vtipnými postřehy a poznámkami. Expedici jsme ukončili ve večerních hodinách návratem zpět ke sportovní hale v Čeladné. Věřím, že všichni, kteří jsme se zúčastnili, jsme mohli shodně konstatovat, že to byla velmi vydařená akce.

Ať již pěkné vztahy můžeme nazvat jakkoliv – družbou, partnerstvím, kamarádstvím, přátelstvím, komunálním a příhraničním rozvíjením vztahů, je to naprosto jedno. Důležité je, že v rámci vzniklé pospolitosti mohou lidé prožít pěkné chvíle, pobavit se, potěšit se navzájem, předat si své zkušenosti. To vše je ve výsledku vzájemně velmi obohacující. Pokud je toto smyslem partnerské spolupráce, tak můžeme říci, že v případě obce Čeladná a obce Zubrohlava se to podařilo.

Věra Golová, místostarostka

FOTOGALERIE NA STR. 3

Popelka na ledě. Pojedete?

Kulturní komise připravila pro občany Čeladné další zajímavý „výlet za kulturou“. Tentokrát se společně vydáme do ostravské Ostravar arény na Popelku – muzikál na ledě.

Představení je plné pohádkové fantazie a kouzel s velkolepou a výpravnou scénou, dokonalou filmovou projekcí, překrásnými dobovými kostýmy a úžasnou choreografií.

Představení je 24. 11. (sobota) od 14:00, předpokládaný odjezd ve 12:30 od restaurace Na Rozcestí. Vstupenky se dají zakoupit v síti Ticketportal, ale my vám je nabízíme společně s dopravou autobusem tam i zpět. Cena vstupenky je podle mís-

ta, 690 Kč a 890 Kč, cena dopravy 80 Kč za osobu. Máte-li zájem, kontaktuje sekretariát OÚ Čeladná buď telefonicky na čísle 558 684 008 nebo e-mailem na sekretariat@celadna.cz a to nejpozději 10. 10. 2019. Zájezd se uskuteční pouze při minimálním počtu 25 osob. Upřímně se těšíme na viděnou.

Kulturní komise

HARMONOGRAM SBĚRU NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Termín:
12. října 2019

MÍSTO:
restaurace Kněhyně
8:00 – 8:30
autobusová zastávka u pily
8:40 – 8:55
u sběrný kovového šrotu
9:05 – 10:05

Žádáme vás, abyste nenavázali nebezpečný a velkoobjemový odpad na stanoviště na svozová místa v pátek, ale skutečně až v sobotu 12. 10. 2019, aby si váš odpad mohli převzít pracovníci firmy AVE CZ a naložit přímo do sběrného auta. Nevylučujeme možnost naistalování fotopastí na tato místa.

Tímto opatřením chceme zabránit nekontrolovatelné divoké skládce, která vznikla při jarním svozu nebezpečného a velkoobjemového odpadu konaném 27. 4. 2019.

Žádáme vás o udržování pořádku a odkládání odpadů dle druhů již před příjezdem sběrných aut a uposlechnutí pokynů přítomné obsluhy, která bude dohlížet na správnost třídění odpadů.

Nebezpečný odpad:

Mazací a motorové oleje, olejové filtry, tonery, použité obaly od postřiků a jiných chemikálií, zbytky barev, laků a ředitel, autobaterie, prošlé a nepotřebné léky, rozbité či rozebrané televizory, monitory, obrazovky, rádia, počítače, lednice, mrazničky, sporáky, pračky.

Velkoobjemový odpad:

Skříně, ostatní nábytek, koberce, matrace.

Na ČOV můžete odevzdávat komplexní elektrozařízení:

Lednice, mrazničky, sporáky, pračky, mikrovlnné trouby, fritovací hrnce, varné konvice, vařiče, myčky nádobí, vysavače, žehličky, váhy, zářivky, výbojky, monitory, tiskárny, televizory, rádia, videorekordéry, telefony a ostatní domácí spotřebiče a dále:

- Kovy a jiný železný šrot, jako plechovky.
- Bioodpad – větve po ořezání stromů, trávu, plevel, slupky z ovoce a zeleniny apod.

Otevírací doba ČOV:

PO 8:00 – 16:30
ÚT, ST, ČT, PÁ 6:00 – 14:00

FOTOGALERIE ZE ZUBROHLAVY

Pestrý program dožínek zaujal...

Valašský dárek pro slovenské přátele

Na krásném poutním místě v obci Klin nedaleko Zubrohlavy

S Kopeckými do Krakowa

Rodina Kopeckých spolu s paní magistrkou Přadkovou Vás všechny milovníky výletů srdečně zve na jednodenní autobusový zájezd do polského Krakowa.

Výlet pořádáme v sobotu dne 14. prosince 2019

V plánu je půldenní program s paní průvodkyní, se kterou navštívíme oblíbené historické památky, a poté bude následovat rozchod, kdy budete moci strávit čas podle svého uvážení.

Podrobný plán navštívených míst upřesníme v prosincovém čísle Čeladenského zpravodaje.

Upozorňujeme, že výlet není určen pro osoby s omezenou pohyblivostí. V centru města budeme chodit pěší zónou, kde s autobusem nelze vjet.

Zájemci o rezervaci nechť se hlásí osobně v hračkářství u Renáty na čeladenském náměstí nebo telefonicky na čísle 604 806 211.

Pojedte s námi prozkoumat jedno z nejkrásnějších měst v Evropě a načerpat předvánoční atmosféru

Těšíme se na Vás

Kopecká Renata a spol.

Adventní zájezd s Renátou Kopeckou na

Vánoční trhy v Krakově

14. 12. 2019

Rezervace a více informací na tel. 604 806 211
nebo osobně v hračkářství u Renáty.

Kulturní komise obce Čeladná pro Vás připravila v říjnu

KERAMICKÉ DÍLNY PRO DOSPĚLÉ

Dílny proběhnou ve čtvrtek

(10., 17., 24., a 31. 10.)

vždy od 16 do 18 hodin.

Přihlaste se na: skola.celadna@volny.cz
nebo SMS na čísle 774 300 514

Čeladná – říjen 2019

KALENDÁŘ AKCÍ

13. 9. – 23. 10.

Václav Ďatka – Fotografie z cest

Beskydské rehabilitační centrum,
Galerie LARA, 9:00 - 21:00

1. 10.

Cimbálová muzika Portáši

restaurace U Sestřiček, 18:00

2. 10.

Hudebně-literární podvečer na téma:

„60 let divadla Semafor“

Knihovna a IC v Čeladné, 17:15

3. 10.

Hudební večer se SoundMates

restaurace U Sestřiček, 18:00

8. 10.

Cimbálová muzika Poštár

restaurace U Sestřiček, 18:00

9. 10.

Křídla: večery nejen o knihách

s Olgou Szymanskou

Knihovna a IC v Čeladné, 17:15

11. 10.

Hudební večer s M. Paszem

restaurace U Sestřiček, 18:00

15. 10.

Hudební večer s retro skupinou REJ

restaurace U Sestřiček, 18:00

18. 10.

Hudební večer se S. Jerrym

restaurace U Sestřiček, 18:00

22. 10.

Hudební večer s Evergreen Party

restaurace U Sestřiček, 18:00

25. 10.

Hudební večer s Liborem Geierem

restaurace U Sestřiček, 18:00

29. 10.

Swingový večer s LAM Triem

restaurace U Sestřiček, 18:00

30. 10.

Arnošt Vašíček – České tajemno

Knihovna a IC v Čeladné, 17:00

31. 10.

Vlastivědná přednáška:

Znamenití lékaři v Českých zemích

J. M. Pěšina, E. Purkyně, J. Reinhold,

K. Rokytanský, J. Schindler

BRC, salónek AD Lara, 18:30

Připravuje se v listopadu:

30. 11.

Rozsvícení vánočního stromu,

čeladenské náměstí, 17:00

TÝDEN KNIHOVEN

Na první týden v říjnu se těší mnoho knihoven. Je to totiž jejich týden. I čeladenská knihovna se každoročně zapojuje do této celorepublikové akce, kterou vyhlašuje Svaz knihovníků a informačních pracovníků.

Registrace zdarma a amnestie

Ve dnech 30. září - 6. října mohou čtenáři vrátit všechny upomínkové knihy (které mají zapůjčené) bez sankcí za pozdní vrácení. Noví čtenáři mají registraci na rok zdarma.

On-line katalog

Úplnou novinkou je na webových stránkách knihovny

www.knihovnaceladna.cz

nový online katalog pro vyhledávání knih z knižního fondu knihovny. Čtenář se také může přihlásit do svého čtenářského konta a získat informace o knihách, které má vypůjčeny, o termínech vrácení, nebo si je může sám prodloužit.

ŘÍJNOVÁ NABÍDKA KNIHOVNY

V říjnu se v čeladenské knihovně uskuteční pro čtenáře i veřejnost další zajímavé akce:

Hudebně-literární podvečer ALEŠE NITRY

Další z text-apelů, tentokrát na téma "60 let divadla Semafor". Znamé i neznámé texty spolu se semaforovými písničkami připravil Aleš Nitra. Ukázky z knihy J. Suchého „Tak nějak to bylo“ čtou Eva Bělohlavá a Dana Kosňovská, na kytaru a tenor banjo hraje Aleš Nitra.

2. 10. 2019 / 17:15 / vstup ZDARMA

KŘÍDLA: večery nejen o knihách

přednáší emeritní pracovnice NK Olga Szymanská

Na programu je tentokrát KLEMENTINUM: Národní knihovna zdaleka nejen pro knihy. Od vzniku a rozkvětu přes architekturu a osobnosti k vývoji a současnosti Národní knihovny - s dotykem k návrhu arch. Jana Kaplického a výstavě Codex Gigas.

9. 10. 2019 / 17:15 / vstup ZDARMA

Arnošt Vašíček: ČESKÉ TAJEMNO

český spisovatel a velký záhadolog už podruhé v knihovně Neuvěřitelná fakta, tajemné nálezy, překvapivé hypotézy... Dějiny jsou plné událostí, které se navzdory vědeckému zkoumání doposud nepodařilo uspokojivě vysvětlit, a které nás provokují svou tajemností. Záhadné archeologické nálezy i podivné záznamy v kronikách naznačují, že minulost je daleko vzrušivější, než si vůbec dovedeme představit.

30. 10. 2019 / 17:00 / vstup ZDARMA

Knihovna Čeladná
vás srdečně zve na
hudebně-literární podvečer

„60 LET DIVADLA SEMAFOR“

Ukázky ze vzpomínkové knihy J. Suchého *Tak nějak to bylo*
a nezapomenutelné písničky tandemu Suchý / Šlitr

NA KYTARU A TENOR BANJO HRAJE ALEŠ NITRA, LITERÁRNÍ UKÁZKY ČTE
EVA BĚLOHLAVÁ A DANA KOSŇOVSKÁ

STŘEDA 2. ŘÍJNA 2019 / 17:15 / vstup ZDARMA
KNIHOVNA A IC ČELADNÁ

Knihovna Čeladná

KŘÍDLA
VEČERY O UMĚNÍ
Uvádí: Olga Szymanská

KLEMENTINUM -- Národní knihovna zdaleka nejen pro knihy

Od vzniku a rozkvětu přes architekturu a osobnosti k vývoji a současnosti NK s dotykem k návrhu arch. Jana Kaplického i k výstavě Codex Gigas, a to pohledem emeritní pracovnice Národní knihovny Olgy Szymanské. Doplněno fotodokumentací, brožurami.

Barokní knihovní sál Národní knihovny Klementinum (foto web)

KLEMENTINUM

Od historie k dnešku velice významného souboru staveb nedaleko Karlova mostu v Praze na trase Královské cesty. Jednoho z největších stavebních komplexů v Evropě o rozloze dvou hektarů, po Pražském hradu druhého největšího prostoru na území města Prahy. S nejstarší a největší jezuitskou kolejí v Čechách, od níž se rozvinul rozsáhlý raně barokní areál budov Klementina s řadou učeben a prostorných sálů, v nichž sídlila největší knihovna doby a zároveň byla provozována nejvýznamnější tiskárna. Kde se kromě prostor k výuce a koleji nacházela budova pro cla. Kde byly od samého počátku významné prostory sakrální, především kostel sv. Salvátora, sv. Klimenta, Kaple Nanebevzetí Panny Marie, Zrcadlová kaple. Barokní knihovní sál a další. K současnosti Klementina jako soudobého sídla Národní knihovny ČR.

STŘEDA 9. ŘÍJNA 2019 / 17:15 / vstup ZDARMA
KNIHOVNA A IC ČELADNÁ

První zářijový víkend se Čeladná rozloučila s létem

Starosta Lukša zahájil, moderovala Martina O'Reilly z kulturní komise

Slečny z letního tanečního workshopu Anety Majerové. V průběhu večera předvedly několik choreografií, které se o prázdninách naučily

Acoustic Flowers: výborný repertoár, skvělý výkon. Náměstí tleskalo

Přestávka. Hladové žaludky zaplnily lahůdky z Prosperu

V tu dobu už teklo pivo proudem. A na zahřátí něco ostřejšího...

Finále večera v režii úžasné kapely Marco Campos & T4F

Důkaz místo dlouhých řečí: výborně se bavili prckové...

...stejně jako dospělí. Kulturní komise opět odvedla výbornou práci

Dětský domov v Čeladné oslavil 100. výročí.

Dětský domov Čeladná, který vznikl původně jako sirotčinec v roce 1919 v objektu tehdejšího hotelu Smrk, si připomněl 100. výročí. Velkolepé slavnosti se zúčastnily stovky lidí: děti z dětských domovů z regionu, ale také bývalí zaměstnanci a odchovanci domova, kteří již dávno žijí samostatným životem. Na akci jim zazpíval Voxel i Markéta Konvičková, malé i velké pobavili klauni a artisté z Cirkusu trochu jinak. Stoly se prohýbaly pod talíři s pečeným seletem, skvostnými hamburgery, chlebíčky a palačinkami, nechyběla ani zmrzlina. Kdo měl dost hudby i jídla, zařádl si na skákací klouzačce nebo v laserové střelnici. Na financování akce se kromě domova, obce a drobných dárců podíleli také ti, kteří na Oranžovém kole Nadace ČEZ vyšlapali v srpnu na závodech Bike Čeladná přes 50 tisíc korun.

Kromě oficiálních hostů se oslav zúčastnili i odchovanci domova v čele s první vysokoškolačkou, kterou domov vychoval, dnes 29letou Markétou. Ta s podporou domova i Nadace Terezy Maxové dětem vystudovala Českou zemědělskou univerzitu v Praze a dnes pracuje v bance. „V domově jsem vyrůstala od 13 let a když jsem se dnes vracela do Čeladné, měla jsem slzy na krajíčku. Dětský domov mi opravdu nahradil rodinu, dal mi příležitost užít si zbytek dětských let. A vychovatelé mě motivovali k tomu, abych získala co nejlepší vzdělání. Zůstala jsem v domově až do 26 let a domov mě po celou dobu podporoval ve studiu,“ řekla Markéta Macuorvá, dnes inženýrka žijící v Praze.

Budova dnešního domova sloužila původně jako sirotčinec pro děti hornických sirotků a později jako ozdravovna pro děti z Ostravska, po druhé světové válce v něm našly útočiště děti a ženy z Lidic. Dnes je z něj moderní zařízení, ve kterém žije v šesti rodinných skupinách až 48 dětí.

Tuto historii si účastníci akce připomněli díky knize Naši své místo na slunci, vydané v nakladatelství Moravská expedice, a nadšencům z Okrášlovacího spolku Rozhledna, kteří se na jejím vydání podíleli. Kniha shrnuje historii domova i osudy lidí, kteří měli v uplynulých sto letech hlavní podíl na výchově dětí. „Jde o těžko popsatelnou úctu a obdiv. Původně jsem si do tohoto úžasného místa přišel pro několik informací. A odcházel jsem s přesvědčením, že jsem povinen podat svědectví, ačkoliv vím, že je limitováno nedokonalostí, kterou vždy bude trpět jakýkoli popis toho všeho úžasného, co se v tomto zařízení dnes a denně odehrává a v minulých sto letech odehrávalo,“ napsal v prologu knihy její autor Petr Andrle.

Součástí knihy je i předmluva Stanislava Folwarczného, náměstka moravskoslezského hejtmána pro školství, který se oslavy také osobně zúčastnil. „Při svých cestách po dětských domovech jsem poznal, že děti se dnes do domovů dostávají jako sirotci jen v ojedinělých případech. Většinu tvoří děti rodičů, kteří se o ně neumějí, nechtějí nebo nemohou postarat. Jsem velmi rád, že náš kraj těmto dětem v domovech zajišťuje nejen vše, co potřebují k běžnému životu a ke kvalitnímu naplňování volného času, ale především k možnosti vzdělání pro jejich budoucí život,“ řekl náměstek hejtmána při gratulaci ke kulatému výročí.

Kateřina Surovíková, ředitelka DD a hostitelka, byla v jednom kole

Hlavní gratulant, náměstek hejtmána MSK pro školství Stanislav Folwarczny

Nechyběli ani další gratulanti, za Čeladnou starosta Pavol Lukša

Starosta s náměstkem pokřtili knihu Petra Anderle o historii domova

Přijela i spousta lidí, které domov vychoval

Hosté si s nadšením prohlíželi fotky z domovských akcí

Kroniky DD Čeladná, opravdu zajímavé čtení i prohlížení

Účastníkům akce zaspívali Markéta Konvičková a Voxel

Artisté a klauni z Cirkusu trochu jinak patřili k vrcholům programu

Představily se i talentované děti z domova

Skvělé hamburgery od Imrvéře, frýdlantského sponzora akce

Kdo neposlouchal hudbu nebo nejedl, tak skákal

A nově vyzdobené chodby domova zatím čekaly, až ta velká sláva skončí a kluci a holky se vrátí „domů“. Přežije tenhle děčák ještě další století?

Markéta, první vysokoškolačka z DD Čeladná: Domov je tam, kde se můžete vrátet

Většina lidí si o dětech z dětských domovů myslí, že jsou to sirotci, vyučí se přinejlepším za kuchaře nebo zahradníka a po odchodu z DD zůstanou opuštěné. Markéta (29 let) se těmto představám vymyká: Původně vyrůstala v rodině (byť nefunkční), vystudovala vysokou školu a do čeladenského dětského domova se stále vrací jako do své vlastní rodiny. Přijela i na oslavy stého výročí domova, kde jsem si s ní povídal o životě v děcáku, náročných studiích i o tom, jak těžké je opustit brány dětského domova.

Jak ses do čeladenského domova dostala?

Bylo to 8. ledna 2004 – na ten den si pamatuji, jako by to bylo včera. Brzo ráno pro mě do nemocnice přijela paní ze sociálky a říkala: Odvezu tě do tvého nového domova. A měla pravdu, z DD Čeladná se stal můj opravdový domov.

A proč biologickou rodinu nahradil dětský domov?

Nechci o tom moc mluvit. Vždycky říkám, že člověk si vybere kamarády, styl života, oblíbenou hudbu, práci, ale rodinu si člověk nevybere. Skončila jsem v děcáku, ale dneska jsem za to strašně ráda.

Dobře, tak pojďme k příchodu do DD.

Věděla jsi, kam tě sociálka veze?

V nemocnici mi už dopředu řekli, že pojedou do Čeladné. Ale já jsem vůbec netušila... Pořád jsem se sestřiček ptala: Čeladná – kde to je? Na konci světa?

DOSTALA JSEM KUŘE. CELOU PORCI

Ve třinácti letech musí být takový přesun asi docela velký šok. Jaké jsou tvé první vzpomínky a dojmy?

Úplně první zážitek byl strašně příjemný – oběd. Ten den bylo kuře s bramborem a já jsem dostala obrovskou porci. Ale pro mě bylo nejkrásnější, jak bych to řekla – že jsem dostala celou porci. Nemusela jsem se dělit, to jsem dříve neznala. Pro mě to tehdy byl fakt zážitek, chodila jsem pak za kuchařkami a děkovala jim.

A po obědě začal všední děcákovský život...

Já na ty první roky vzpomínám jako na tábor. Když se vrátím k mé rodině – tam to nebylo vůbec ideální, ale zažila jsem i hezké věci. Vlastně hlavně ve chvílích, kdy jsem byla mimo rodinu, třeba právě na táborech. A když jsem zapadla do rytmu dětského domova, připadalo mi, že jsem se vrátila do těch krásných táborových dnů.

Těm, kteří dětský domov nezažili, to asi musíme trochu vysvětlit...

Byl tady takový táborový režim. Všichni společně na oběd, na večeři, skupinové hry, výlety, kroužky. Pořád bylo co dělat. Někoho to možná nudilo, ale já jsem všechny ty věci hltala.

Dětský domov pro mě znamená VŠECHNO. Dal mi krásné dětství, vzpomínky i podporu při studiu. Díky němu jsem dneska tam, kde jsem. A díky lidem, kteří v něm pracují, se mám pořád kde vracet.

Vzpomínáš z té doby na nějaký konkrétní zážitek?

Konkrétní a hlavně velký: poprvé jsem viděla moře. Brala jsem to jako úžasný dárek k mým patnáctinám. Společný zájezd do Chorvatska, kdy jsem poprvé v životě stála na pláži a koukala na širé moře – to je jeden z nejsilnějších zážitků celého mého dětství.

NEKOUŘIT A UČIT SE

Takže sis užívala dětských let. Kde se vzaly ty školní úspěchy?

Na začátku byla asi péče paní ředitelky, která tady byla ještě před současnou ředitelkou Katkou Surovíkovou. Společně se zástupkyní se mi dost věnovaly, asi ve mně už tehdy viděly nějaký potenciál. Ostatní děti si hrály, ale já se učila. Seděla u mě zástupkyně a doslova nutila se učit. Dokud jsem neuměla celou učebnici nazpaměť, nepustila mě ven.

Fakt to bylo tak tvrdé?

Někdy mi to bylo až líto, třeba když tehdejší ředitelka holčákům zakazovala tahat mě do jejich party. Ony se malovaly, tajně kouřily... a ředitelka chtěla, ať se hlavně učím.

Byla jsi ve škole dobrá už dříve, ještě v rodině?

Vůbec jsem to neřešila. Doma jsem se nijak extra neučila, nikdo se mi nevěnoval. Ale do Čeladné jsem v sedmé třídě přišla skoro se samým jedničkama, takže nějaké vlohy pro učení tam asi byly.

DO ČECH NA OPEN GATE

A tak jsi šla na gympl.

Kdyby na gympl – v osmé třídě za mnou přišla ředitelka a řekla: jedeš na přijímačky do Open Gate. A vysvětlila mi, že někde u Prahy se otevírá prestižní gymnázium, kde se platí školné několik stovek tisíc za rok, ale nadace pana Kellnera nabízí studium talentovaným dětem z dětských domovů úplně zadarmo. Vůbec jsem nevěděla, co na to říct. Já jsem v té době ještě ani nepřemýšlela, co bych chtěla dělat. Ale vlastně ani nebylo co řešit a vybírat, prostě jsem odjela do Babic, udělala přijímačky a místo do devítky jsem nastoupila do gymnázia, kde se v polovině předmětů mluvilo anglicky.

Takže ses zase stěhovala.

...zrovna ve chvíli, kdy jsem si začínala v domově zvykat. Ale v Open Gate jsem se začlenila rychle, mají tam strašně dobře propracovaný systém volného času, takže se člověk ani chvíli nenudí. Byla jsem tam strašně spokojená a nadšená. Jenže místo původně plánovaných pěti let jsem tam strávila jen tři roky.

Propadla jsi?

To ne, ve škole to bylo dobré, ale postupně jsem přicházela na to, že mi ten systém nevyhovuje. Vrátila jsem se zpátky a od třetího přestoupila do gymnázia ve Frýdlantu.

Z elitního soukromého gymnázia na státní školu? Jak velká to byla změna?

Když se ohlédnu, mám radost, že jsem mohla poznat oba systémy. Open Gate je orientovaná „na západ“, je to škola pro ty, kteří chtějí pokračovat na zahraničních univerzitách. Zaměřují se tam na rozvoj tvůrčích schopností, aby se člověk naučil přemýšlet, prezentovat svoje názory. Státní školství je naopak založené na biflování. Někdy mi to přišlo, že nás nutí naučit se „telefonní seznam“. Pak ho stačí v příští hodině odříkat a nikdo už neřeší, že z toho učiva už za týden v hlavě nic nemáme.

Vratme se ještě na Open Gate. Odešla jsi po třech letech – nebyly to ztracené roky?

To vůbec ne, Open Gate mi dala do života opravdu hodně. Poznala jsem to ale až později. Třeba když nám na výšce řekli, že si máme připravit prezentaci, devatenáctileté spolužačky se z toho úplně osypaly. Pro mě to nebyl problém. Dodneška se díky tomu, co jsem se naučila v Open Gate, nebojím kdykoliv postavit a říct svůj názor.

Uměla jsi připravit prezentace, ale neuměla ses učit... Jak jsi s tím v nové škole bojovala?

Byly to dva krušné a těžké roky. Rozhodně jsem nepatřila k premiantům třídy. Paní ředitelka mi ani nevěřila, že udělám maturitu... To mi ale řekla až mnohem později, při promoci na vysoké.

Jestli se mi stýská po rodině?

Dopadne to na mě hlavně při oslavách. Třeba na promočním obědě, když jsem slavila inženýrský titul. U stolu seděla ředitelka Katka, vedoucí vychovatel René, strejda Martin, teta Pavla a další z domova.

Děkovala jsem jim a brečela: „Je to smutný, že jste tady vy, vlastně cizí lidi, ale měl by tady sedět někdo jinej.“ Rodičům jsem ukradená...

NA VYSOKOU. A PROTI PROUDU

Takže po dvou letech v domově a úspěšné maturitě ses zase odstěhovala za dalším studiem?

Když to zpětně spočítám, tak z 13 let v domově jsem tady skutečně žila nějakých tři a půl roku, zbylých devět let jsem strávila mimo domov. Do Čeladné jsem se vracela jen na prázdniny a občas na víkendy. Bylo to těžké, ale zároveň mi to dalo strašně moc do života – poznala jsem skutečný svět, spoustu lidí, naučila se stát na vlastních nohou...

Kde jsi pokračovala?

Přijali mě na vysokou školu do Prahy, začala jsem tříletým studiem oboru veřejná správa. Vlastně až tam mě učení začalo pořádně bavit.

Jak to myslíš?

Nemám ráda, když mě někdo do něčeho tlačí a říká: Musíš! V tu chvíli jdu proti proudu. Mám to tak i s jinými věcmi. Třeba když všichni hltali Harryho Potera, tak já jsem byla snad jediná, kdo to nesledoval. A tak to bylo i se školou. O čem byla základka? Musíš! Musíš tam každý den chodit, musíš mít jedničky, musíš dělat, co ti říkají... To samé na střední. Ale na vejšce to bylo naopak: Nemusíš! Já jsem profesor, budu tady dávat přednášky, každou středu od jedné do tří. Když chceš, tak přijď. A v tu chvíli si člověk řekne: Nemusím, ale chci! Najednou jsem opravdu začala dřít. A hrozně mě to bavilo. Seděla jsem v přednáškové síni pomalu v první řadě a hltala každé slovo profesorky, protože jsem věděla, že to chci.

Bakalářské studium jsi dokončila...

...a úspěšně přešla na inženýra. Ale změnila jsem školu. Ta první byla soukromá dotovaná Praha 10 a já jsem cítila, že veřejnost soukromé školy nevnímá moc dobře. Lidi si myslí, že když je to soukromá škola, udělá ji každý. Tak jsem přestoupila na veřejnou školu, konkrétně na Českou zemědělskou univerzitu, obor hospodářská a kulturní studia.

Vím, že ses v rámci studia podívala i do zahraničí.

V rámci programu Erasmus jsem půl roku studovala na ekonomce na Kypru. Zkusila jsem si, jaké to je žít v cizině a studovat v cizím jazyce.

A jaké to bylo?

Velká zkušenost, ze které žiju vlastně dodnes. Nejela jsem úplně do neznáma, přes sociální sítě jsme si s budoucími spolužáky už půl roku před začátkem studia vytvořili skupinu, poznávali se, domlouvali si, kdo bude s kým bydlet...

Půl roku je dlouhá doba – nestýskalo se ti?

Pořád jsem na všechny v Čeladné myslela a byla s nimi v kontaktu. Dokonce za mnou přijela i paní ředitelka Katka a René (vedoucí vychovatel),

bydleli u mě na bytě a procestovali jsme skoro celý Kypr.

SKUTEČNÝ DOMOV

V té době jsi ještě pořád byla v dětském domově?

Oficiálně ano. Když studuješ, tak můžeš zůstat v DD až do 26 let. Ale moc času už jsem v Čeladné netrávila, vychovatelé mě viděli jednou za měsíc nebo třeba i za půl roku. Pro některé jsem byla „ta, co si přijela vyúčtovat“, ale nemohli vidět city, které byly ve mně. A ty zůstaly. Když jsem dneska přijížděla na oslavy výročí a mījela ceduli Čeladná, hned jsem začala brečet.

Takže sociální pracovnice – když tě ve 13 vezla z nemocnice do Čeladné – měla pravdu?

Velkou. Ale začala jsem si to uvědomovat až postupem času. Dneska to беру tak, že jsem se nenarodila v roce 1990, ale až v roce 2003, příchodem do dětského domova. Byť mi bylo třináct, tak teprve tehdy začalo mé dětství. To, co jsem zažila až tady, tak to byl fakt den domov, kde se dodneška ráda vracím. A hlavně jsem ráda za vztahy s vychovateli, které přetrvaly.

Pořád jste v kontaktu?

To jsou příběhy, nad kterými se mi chce brečet. Vychovatelé občas jezdí s děckama do Prahy, třeba do divadla. A když kupují lístky a mají 10

dětí, vždycky koupí 11 lístků. Myslí na mě, zavolají a vezmou mě mezi sebe. Je to hrozně hezký, že ten vztah máme dodnes. Že si s tetou Katkou (paní ředitelkou) zavoláme a kecáme spolu hodinu. Vyprávíme si úplně o všem. S Reném (vedoucí vychovatel) to samý. I když jsem tři roky pryč, furt je to ta rodina, furt si máme co říct. Myslí na mě a já na ně.

JAK SI POŘÍDIT BYT V PRAZE

Co jsi dělala po oficiálním odchodu z domova?

Nejdříve ze všeho jsem si pořídila byt.

Počkej – většina děcek, které odejdou z DD, bydlí někde na ubytovně nebo v takzvaném domě na půli cesty...

Při studiích jsem pracovala a šetřila, takže jsem si hned mohla vzít hypotéku na byt, kterou dneska úspěšně splácím.

Hypotéku na byt v Praze? Musím použít známá slova někdejšího premiéra: Kdo z vás na to má?

Ne přímo v Praze, ale v Klecanech, pět kilometrů za Prahou. Já se nikdy nebála práce – od 16 jsem dělala brigády v Albertu, v Čeladné na Golfu, pak účetní... Ráno v šest jsem odcházela z domova do školy a vracela se v devět večer z brigády.

PROTI TERORISTŮM

Ted pracuješ kde?

Jako slepá k houslím jsem se dostala do banky. Vždycky jsem byla zaměřená spíš humanitárně, tíhla jsem hodně k neziskovému sektoru. Dokonce mi nabízeli místo v Nadaci Terezy Maxové, ale to jsem musela odmítnout. Chci pomáhat, ale ne na úkor toho, abych sama živořila. Platy v neziskovém sektoru jsou bohužel trochu jinde, a byť by to pro mě bylo snové zaměstnání, nevládala bych splácet hypotéku.

Takže pracuješ v bance?

Ano, ale byla to dlouhá cesta, která začala v Čeladné na Golfu. Během brigády jsem se tam seznámila se členy golfového klubu, kteří mě poprosili o hlídání jejich tehdy osmiměsíčního chlapečka. Malého Rikiho

jsem pak hlídala do pěti let, buď v Čeladné, nebo v Praze, kde bydleli. To už jsem měla brigádu ve šperkovnictví a moc mě to nenaplňovalo. Tak mi Rikiho babička zařídila práci na účtárně v Cetelemu. O účetnictví jsem neměla ani páru, ale všechno jsem se naučila a pracovala tam sedm let. Ta „babička“ mi pak jednoho dne řekla: Markétko, jsem ráda, že u nás pracujete, a vážím si vás, ale chci vás vidět někde jinde. To pro mě byl další drajv, cítit, že ve mě někdo věří. Díky tomu jsem se pak dostala do banky, ve které pracuji dodnes.

Co tam děláš?

Pracuji v útvaru „compliance“, což je něco jako interní audit. Konkrétně jsem na pozici „financial security“, kde hlídáme praní špinavých peněz, aby nešly například na drogy nebo terorismus. Takže vlastně dohlížím na to, aby se přes naši banku nedělala korupce.

Už jsi vypátrala nějaké teroristy?

Teroristy jsem ještě nenašla (smích). Ale pár pachatelů, kteří opravdu prali „špinavé peníze“, jsem už dopadla.

TEĎ CHCI VRACET, CO JSEM DOSTALA

Mluvila jsi hezky o Nadaci Terezy Maxové dětem. Oni tě dříve i nějak podporovali?

Jsem Tereze Maxové a její nadaci strašně vděčná. Podporovali mě na té druhé škole, platili mi kolej. A pak po odchodu z domova mi přispěli 30 tisíc na vybavení bytu. Já jsem ani o nic nežádala, z nadace se ozvali sami. Trošku jsem se bránila a říkala: Vždyť já už si vydělávám... Nepotřebuje to někdo víc než já?

Potěšilo tě, že na tebe myslí nejen v domově, ale i u Terezy Maxové?

Strašně. Snažím se jím to vracet, třeba dobrovolnickou prací, když mám čas. Před pár dny jsem se zúčastnila projektu Teribear hýbe Prahou, kde se díky sponzorům převádějí vyběhané kilometry na peníze. Odběhala jsem 135 kilometrů a vydělala nějaké korunky pro děti. Dříve podporovali oni mě a dneska jim to můžu vracet. To mě těší. Dělala jsem v nadaci i praxi a poznala všechny pracovnice – jsou to ženský na pravém místě. Tu práci dělají s obrovskou pokorou.

S Terezou Maxovou se znáš osobně?

Právě na tom projektu Teribear jsem s ní šla tři kolečka a říkala jsem jí: Jedu do DD na oslavy 100 let. Ptala se, kolik děcek z domova má vysokou. Nevěřila, že jsem první – za sto let... Říkala mi: To máte být na co pyšná...

A jsi?

Asi bych měla, ale já to nevidím jako takový úspěch, dneska titul vlastně nic neznamená. Každý vyniká v něčem jiném. Ale je fakt, že jsem byla tvrdohlavá a šla jsem si za tím.

Vladislav Sobol

Krátký návrat do pokoje, ve kterém Markéta vyrostla

Letní výletní sezóna končí

V září ještě venku

Klubové září bylo ještě hlavně o výletech. Nicméně se také po prázdninové přestávce obnovilo čtvrté cvičení a angličtina. Klubové akce proběhly dle plánu a všechny lze považovat za vydařené. V říjnu se již stěhujeme do klubovny, byť nějaké venčení ještě bude.

KONCEM SRPNA U ZDEŇKA

Poslední srpnovou vycházku byla tradiční prázdninová cesta ke Zdeňkovi, což je výletní restaurace v kopci Žár s krásným výhledem na Lysou, Ostravici a Malenovice. Také zmrzlina při zastavení u statku byla jako obvykle skvělá.

BAŠKA MÁ TAKÉ KRÁSNOU KNIHOVNU

Oddechový výlet do Bašky byl prvotně nasměrován do tamní knihovny, kde nás i s občerstvením očekávala naše spřízněná duše paní Dajana Zápalková. U kávy a dobrot

S paní Dajanou v knihovně obce Baška

jsme si popovídali, prohlédli si výstavu obrazů a poté se odebrali k vodní nádrži, kde jsme ještě chvíli pobýli v Hospůdce U Pláže a završili tak pěkné odpoledne.

MALÁ INVAZE NA DUKLE

Podél Čeladenky, některý busem, jsme dorazili na oblíbenou Duklu, kde jsme v dobrém rozmaru a pěkném počasí poseděli na terase s pohledem na beskydská panoramata.

NA DRUHÝ POKUS POD STOLOVOU

V červenci byl výlet ke Kolibě pod St o l o v o u zrušen kvůli vedru, tentokrát se zdálo, že druhý pokus bude zrušen kvůli dešti, v době

srazu lehce přšelo a vypadalo to všelijak. Nicméně šestice odolných dosáhla cíle a odměnou bylo vyjasnění oblohy již cestou. Druhou odměnou byly výtečné topinky s tvarůžkami resp. ovocné knedlíky. Spokojená byla i fenka Nela coby bodyguard výpravy.

JEŠTĚ NA PROGRAMU...

Po uzávěrce tohoto čísla nás ještě čeká akce měsíce a to autobusový zájezd do Karolinky a na Soláň, snad bude hezky. A v říjnu ještě naběhne do zimního období středeční Všemomix.

Závěrem přijměte pozvání na naše další klubové programy. A také rádi přijmeme do naší sešlosti další spřízněné duše.

Petr Bernady

737 532 227 731 505 585
petr.bernady@seznam.cz

Pod Stovou s naším bodyguardem

Na Dukle bylo opět velmi milo

PROGRAM NA ŘÍJEN

Zdravotní cvičení	
skupina I – úterý	9:00–11:00
skupina II – čtvrtek	9:00–10:00
Posezení v klubovně, společenské hry	
úterý	14:00–17:00
Všemomix – st 9. a 23. 10.	15:00–17:00
Kurz angličtiny pro mírně pokročilé	
čtvrtek 3., 17. a 31. 10.	10:30–12:30

ŘÍJNOVÉ AKCE

Hudební odpoledne s Vládou

čtvrtek 3. 10., 15:00

Živá hudba opět v klubu, letos podruhé k nám přijíždí pan Vladimír Volek z Val. Meziříčí s pestrá produkci k poslechu i tanci. Akce ke Dni seniorů. Vstupné dobrovolné, občerstvení zdarma.

Hospodářství u Řezníků

čtvrtek 10. 10., 13:30

Výlet do Kunčic p. O. Vlakem ve 13:51, pak pěšky k Řezníkům (1 km). Zde se podíváme (nejen) do automatické dojírny a dozvíme se, jak takové hospodářství funguje. Posléze pak procházkou dosáhneme restaurace Huť (1 km) a busem v 17:29 domů. Sraz ve 13:30 před DPS.

Hovory s lékařkou

čtvrtek 17. 10., 15:00

Jubilejní desáté pokračování zdravotního cyklu přednášek. Tentokrát se bude hovořit na téma: Náhlé příhody mozkové (mj. se dozvíme, co dělat pro omezení rizika těchto závažných událostí). Přednášet a besedovat bude jako obvykle paní MUDr. Andrea Glosová. Vstupné se nevybírání.

Do Frýdku za dřevorezby

čtvrtek 24. 10., 12:40

Výlet vlakem ve 13:04 s cílem ve frýdeckém zámku, kde shlédneme výstavu Beskydské trienále řezbářů (tradiční mezinárodní přehlídka řezbářských děl). Posléze posedíme Pod Kašnou a pak vlakem domů. Sraz ve 12:40 před DPS.

Polsko 3: Královská města a zámky

čtvrtek 31. 10., 15:00

Třetí část přednáškového cyklu paní Dany Barnetové jako ozvěna jejího loňského poznávacího pobytu v Polsku (Wrocław, Gdaňsk, Warszawa aj.). Vstupné dobrovolné.

Klubovna je v přízemí DPS.

WWW.SENIORICELADNA.CZ

SLOVO ŘEDITELKY

DŘEP JE DŘEP

Sborovna. Pedagogická rada sedí kolem jednacího stolu. Píše se rok **1939**.

Tělocvikář předvádí: „Takhle má vypadati dřep, pane řediteli. Pevný, pružný, vyvážený. Nemohu dát přeci septimánovi chvalitebnou, když se mi ve dřepu svalí na záda.“

Ředitel: „Nad Mazánkem byste snad mohl zamhouřit oko.“

Tělocvikář: „No, nad Mazánkem ano, ale nad jeho dřepy nikdy!“

Ředitel: „No, pane profesore...“

Tělocvikář (skáče řediteli do řeči): „No, promiňte, promiňte, pane řediteli. Dřep je dřep!“

Určitě jste poznali, že se jedná o úryvek ze scénáře filmu *Cesta do hlubin študákovy duše* (komedie z r. 1939, režie M. Frič). Na staré filmy se většinou díváme s potěšením a nostalgií. Jsou výpovědí o své době. Při jejich sledování si silněji než kdy jindy uvědomujeme, jak moc je dnešní svět jiný. Až na jedno. Rysy lidské povahy zůstávají v globálu stále stejné.

Sborovna. Pedagogická rada sedí kolem jednacího stolu. Píše se rok **2019**.

Ředitelka: „Navštívila mě paní XY. Je nešťastná, že jejímu synovi zkaží vysvědčení jediná dvojka. Z tělocviku. Paní kolegyně, je ta dvojka z tělocviku nezbytná? Bývalo zvykem, když šlo o výchovu, že se trochu přivřelo oko.“

Tělocvikářka: „Paní ředitelko, ta dvojka je naprosto nezbytná. Kdybych trochu přivřela oko nad žákem XY, tak to už bych musela dát jedničky všem.“

A tak se nepřivřelo oko ani nad žákem za onoho času, ani nad žákem dnešním. Ba naopak. Na naléhání rodičů, aby byla klasifikace tělocviku co nejpřesnější, nejjasnější, nejčitelnější, co nejméně subjektivní... prostě spravedlivější, nahradili jsme dosavadní mírně benevolentní tabulky tabulkami novými. Nové tabulky jsou propracované, vycizelované do posledního detailu. Tyto tabulky nepřipouštějí diskuzi, natož přimhouření oka. Stále však platí, že píle a snaha se v klasifikaci odrazí. To ostatně platí pro všechny předměty, a tak se držme doporučení profesora Kolíska ze zmíněného filmu. Jeho doporučení platilo před osmdesáti lety stejně jako dnes.

Profesor Kolíska: „Přestaňte se zábavami a uče se. Uče se, pokud je čas! A při učení přišlápněte na pedál. Tempo! Tempo furioso!“

Jana Satinská

Sledujte www.zsceladna.cz. Zde najdete i Dodatek č. 2 ke Školnímu vzdělávacímu programu, v němž jsou nové tabulky pro hodnocení tělesné výchovy.

WWW.ZSCELADNA.CZ

Naši nejmladší

V letošním školním roce přivítala naše základní škola 30 nových žáčků do dvou prvních tříd. Na slavnostním zahájení školního roku ve sportovní hale školy byli představeni ostatním spolužákům, učitelům a milým hostům. Děti přivítala nejen paní ředitelka školy, ale také osobně pan starosta, který každému předal hezký dárek.

Po slavnostním zahájení odešli naši nejmladší v doprovodu svých blízkých do tříd, kde je přivítaly paní učitelky. Děti i rodiče se seznámili s prostředím, kde probíhá nejen výuka, ale také odpolední činnosti ve školní družině.

Aby si všichni zachovali vzpomínku na vstup do školy, byli profesionálně vyfoceni. Společné foto bylo zveřejněno v Moravskoslezském deníku dne 11. 9. 2019.

První krůčky ve školním prostředí zachytili také reportéři TV Polar. Děti vyjádřily své dojmy z nového prostředí. Někteří dostali odvahu mluvit před kamerou, jiní se stydlivě pochechtávali.

Mají za sebou první měsíc školní docházky. Většina z nich už si zvykla na nové radosti i starosti. Největší radost jim prozatím dělá svačinová přestávka. Vůbec se jim nedivíme. Jejich pečlivě nachystané svačiny vypadají velmi lákavě. Ve chvílích volna jsou ještě divocí, ale ve vyučování se snaží a dělají nám radost.

Přejeme jim mnoho školních úspěchů.

Třídní učitelky Jarmila Javůrková a Eva Pálková

1. A s třídní učitelkou Jarmilou Javůrkovou

1. B s třídní učitelkou Evou Pálkovou

Plavecký výcvik II. a III. třídy

V pondělí 9. září zahájili žáci z obou tříd ZŠ Čeladná plavecký výcvik ve Frenštátě p. R. Čekají je soutěže a hry ve vodě, zdokonalení plavání a plaveckých dovedností, posílení imunity a vytrvalosti. Pod odborným vedením lektorů z plavecké školy Laguna jsou hodiny plavání zábavné a u dětí velmi oblíbené.

J. Traganová

Koho co zajímá? aneb 0 letošních kroužců

A už je to tu zas. Konec prázdnin, oddechnutí pro rodiče na jedné straně, starosti se školní přípravou na straně druhé. A když už se všechny ty sešity, aktovky a tepláky nakoupí (jak to, že už zas mají všechno malé?!), nastoupí čas zaměstnat ta malá „ušatá torpéda“ a „motorové myši“ něčím dalším, ať nemají myšlenky na alotria.

Každý rodič chce pro svého potomka to nejlepší a tak mu s radostí dopřeje mimoškolní zábavu dle jeho gusta. Na naší škole každý rok probíhá zájmová činnost – řada různých kroužků. Jejich nabídka se trochu mění, ale některé už můžeme považovat za tradiční. V podstatě jde o dva typy. Jedny vedou naši pedagogové, jiné externisti. A všechny jsou zpoplatňovány. Až na pár výjimek, které jsou hrazeny některým z projektů, pak je výběr zájemců regulován stanovenými pravidly, často úrovní prospěchu a kázně. Vedoucí kroužků také stanovují minimální a maximální počty dětí ve skupině a tak se stává, že se na všechny nedostane.

Nabídka kroužků se formuje většinou až na začátku školního roku, protože hlavně externí vedoucí, ačkoliv si už v červnu zamlouvají termíny na příští školní rok, se pak neozvou nebo podmínky dodatečně mění. Také jejich náborů pokulhávají a stalo se i to, že přišli se slovy „tak kde mám ten seznam“. A tak přihlášky plynou z různých zdrojů a v různé podobě, někdy se jen objeví plakát na dveřích a spoléhá se na to, že učitelé místo výuky budou honit „lízingovou“

kopírku a běhat po škole s letáky. Na druhé straně práce s organizováním mimoškolní zájmové činnosti je velmi záslužná a vážíme si jí. Zcela jistě na ní nikdo nezbohatne, někteří vedoucí dojíždějí z dálky a tato jejich činnost plyne z opravdového zájmu o práci s dětmi. O to více je pak mrzí, když se někdo přihlásí a pak nechodí, neškuluje neplatí, blokuje pak zbytečně místo někomu jinému a lektor si hradí jízdné ze svého.

Jsme vesnice. Sice rozvinutá (středisko-ová?), ale kroužky typu „AI robotika“, „paragliding“ nebo „capoeira“ se u nás pravděpodobně nevyskytnou. Přece jen specialistům schopným takového kurzu vést se nevyplatí sem jezdit, pokud nemají pod Smrkem chatu.

V letošní školním roce můžou děti v rámci kroužků organizovaných ZŠ chodit například na šachy, atletiku, náboženství, sborový zpěv, tanec, keramiku, deskové hry...

Nabídku kroužků v prostorách školy, případně sportovní haly, zveřejňujeme hned, jak se aspoň trochu naplní a pak ji aktualizujeme. Najdete ji na našem webu „zscekladna.cz“ v nabídce „Pro žáky“. Přeji Vaším dětem dobrou zábavu a Vám klidnou mysl, že je o ně dobře postaráno.

jk

OKAP běží!

Projekt odborného, kariérového a polytechnického vzdělávání v Moravskoslezském kraji úspěšně pokračuje, pro nás již druhým školním rokem, a těší se u žáků stále velké oblibě a pozornosti.

Pedagogové a pracovníci Střední školy řemesel ve Frýdku-Místku, kterým jsme v tomto projektu jedním z partnerů, pro nás a naše žáky připravili celou řadu zajímavých workshopů. Zajímavých a poučných pro děti a také inspirujících pro naše učitele.

Spolu se zástupci ostatních partnerských škol sešli jsme se 12. září 2019 na půdě Střední školy řemesel ve Frýdku-Místku na společné schůzce, abychom zhodnotili dosavadní průběh. Shodli jsme se společně a beze zbytku na tom, že celá akce je velikým přínosem v procesu budování kladného vztahu žáků k technickým řemeslným oborům a silným stimulem při formování názoru na jejich další vzdělávání a životní kariéru.

Jakkoliv se základní školy snaží alespoň ve skromné míře přiblížit žákům v předmětech polytechnické výuky metody, činnosti a postupy průmyslové a řemeslné praxe, možnosti a nástroje, jaký-

Vedení škol zapojených do projektu OKAP

disponují technické střední školy a odborná učiliště, samozřejmě nemají. A žáci jsou dnes přece jen, alespoň teoreticky, informováni z médií o moderních strojích a zařízeních a tak je příliš nebaví řezat něco ruční pilkou, když přece existují formátovací pily nebo rovnou CNC stroje.

OKAP běží i nadále a v novém školním roce 2019/2020 se naši žáci a učitelé zúčastní dalších workshopů a jiných zajímavých a motivujících setkání.

jk

První školní den: hala praskala ve švech

Dny se začaly pomalu krátit, teploměr již neukazuje horkou třicítku a děti stále více a více lumpačí. Nejvyšší čas vrátit se zpět do lavic a znovu dát dnům jasný řád.

Konečně se v kalendáři objevilo datum 2. září a naše škola zahájila školní rok 2019/2020. Sportovní hala praskala ve švech, ve vzduchu bylo cítit napětí a nejis-

tota prvňáčků, ale také sebevědomí letošních deváťáků. Úvodního slova se ujala ředitelka Jana Satinská. Mezi hosty nechyběl starosta Pavol Lukša, místostarostka Věra Golová a farář Mariusz Roszewski.

Taneční vsuvku obstaraly mladé tanečnice pod vedením Anety Majerové a chvilku poezie zvládly na jedničku sestry Karolínka

a Magdalenka Komendovy. Stateční prvňáčci byli odměněni šerpou, kytičkou a kufříkem plným nezbytných pomůcek, který jim věnovala obec Čeladná. Držme palce, ať jim dlouho vydrží energie a nadšení učit se novým věcem a poznávat svět kolem sebe.

LR, foto MM

Slavnostní zahájení se odvíjelo pod taktovkou paní ředitelky

S požehnáním od pana faráře to učení snad půjde skoro samo

Školní chvilka poezie: Karolína a Magda Komendovy

Ladnost dodaly slavnosti tanečnice Anety Majerové

Do slavnosti se zapojili i deváťáci a přivítali své nové spolužáky

Obec připravila pro všechny nové žáky hezký dárek na uvítanou

Paní ředitelka osobně přivítala každého žáčka - prvňáčka

Třída připravená na příchod nových žáků se dočkala...

...inspekci v první hodině provedl osobně starosta.

Nové útočiště se dětem opravdu líbilo. Například Adélce takto

První školní úkol děti plnily velmi zodpovědně

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE

Září: pro prvňáčky nový začátek školní éry

První kroky prvňáčků a jejich rodinných příslušníků na půdě zdejší základní školy v Čeladné jsou jedním z mimořádných mezníků v jejich životech a nejen jejich. V životě člověka existuje poměrně velké množství náročných situací, a právě ta, kterou nyní žáci prvních ročníků nastupují, je jednou z nich. Na tuto éru se může rodina jako taková i škola předem částečně připravit, ale nemůže se připravit na všechna specifika v budoucím životě žáka.

ČÍM SE ZABÝVÁ ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISŤE

Postavení rodiny i celého pedagogického týmu zdejší základní školy má od tohoto momentu v rámci výchovy a vzdělávání velmi úzký vztah. Školní poradenské pracoviště je jedním z míst celého týmu pedagogů, kteří se zabývají výchovou, vzděláváním a intervencí zdejší skvěle vybavené základní školy, která má za úkol na prvním místě naplnění všech potřeb žáků od prvních až devátých ročníků.

Každý nový začátek je těžký, proto je někdy nutné aplikovat individuální aktivity, které jsou nástrojem dobrého startu v povinné školní docházce žáků a nejen těch. Těmito specifickými postupy v naplňování potřeb žáků se konkrétně zabývá školské poradenské pracoviště (výchovný poradce, speciální pedagog).

DŮLEŽITÁ JE KOMUNIKACE UČITELŮ A RODINY

Jednou z mnoha výhod této základní školy je vybudované rodinné a přátelské klima, které zcela určitě napomáhá ke zdárné adaptaci prvňáčků na režim školy a vše, co je s ním spojeno. Vždyť právě první dny a měsíce ve škole mnohdy rozhodují o jejich adekvátním vývoji a i jejich dovednostech. Na žáky z prvních tříd a jejich zákonné zástupce je zpočátku kladen velký tlak v oblastech, jako jsou informace, pravidla, povinnosti a rovněž nutná vzájemná komunikace mezi pedagogy a rodinou.

Úspěšná komunikace mezi rodiči, žáky a pedagogy je poměrně zásadní, bez ní by zdejší kvalitní vzdělávání nebylo myslitelné, proto je prvořadým cílem celého pedagogického sboru dosáhnout a udržet nadstandardní kvalitu v této oblasti. Prioritou naší školy je vychovat a vzdělávat žáky tak, aby se v budoucnu uplatnili na trhu práce. Jednoduše řečeno „kvalitní život“ je podmíněn kvalitním vzděláním.

V případech, kdy pedagog shledá, že některý z žáků ve výuce není schopen adekvátního výkonu po delší dobu, požádá o pomoc školního speciálního pedagoga, který je kompetentní provádět pedagogickou depistáž. Konkrétní pomoc pak probíhá velmi variabilně, ale vždy je kladen důraz na individualitu žáka s ohledem na jeho osobnosti i psychologický výkon. Pedagogové si u žáků všímají nejen dílčích deficitů, ale rozhodně i kladných stránek, na kterých pak lze ve vzdělávání následně stavět.

Kladný přístup je tou nejvhodnější motivací, jakou lze nabídnout, a křesných úspěchů pak lze dosáhnout mnohem lépe.

Na prvňáčky se „valí“ spousta novot

Martina Zemanová

V říjnu do Frýdku „na trh“

Nový školní rok pomalu nabírá na obrátkách a pro některé žáky bude znamenat i loučení s povinnou školní docházkou. Jedná se hlavně o žáky 9. ročníku, kteří zanedlouho budou stát před jedním z klíčových životních rozhodnutí – volbou střední školy.

Dlouholeté zkušenosti ukazují, že jen hrstka z nich v této chvíli ví přesně, kam chtějí svou profesní dráhu směřovat. Existují proto různé zdroje informací či aktivity, které by jim měly napovědět.

Mezi ty nejoblíbenější pak bezesporu patří „Trh vzdělávání a uplatnění 2019“ ve Frýdku-Místku, který se již poněkoli-káté koná v hale Polárka (vedle nákupního centra Frýda). Pro žáky a zákonné zástupce, popř. i zájemce z řad veřejnosti, je tato akce konající se ve čtvrtek 24. října 2019 otevřena od 10 do 16 hodin a vstup je zdarma.

Žákům bude v tento den odpovídajícím způsobem upravena výuka a pak mohou tuto akci navštívit buď individuálně, nebo se svými zákonnými zástupci.

Akce je vhodná nejen pro ty, co zatím ještě tápou, ale i pro ty, kteří již o své budoucnosti mají jasněji, protože se jedná o výjimečnou příležitost seznámit se s širokou škálou středních škol, popovídat si nejen s jejich vyučujícími, ale také s žáky, jež je navštěvují. Na místě se nacházejí i nejrůznější ukázky jednotlivých oborů.

VP

FRÝDEK~MÍSTEK

Úřad práce ČR - krajská pobočka v Ostravě, Kontaktní pracoviště Frýdek-Místek,
Informační a poradenské středisko pro volbu povolání
a statutární město Frýdek-Místek, ve spolupráci se středními, vysokými školami a zaměstnavateli pořádají

TRH VZDĚLÁVÁNÍ A UPLATNĚNÍ 2019

čt 24. 10. 2019
10.00–16.00
Hala Polárka
VSTUP ZDARMA

**PREZENTACE UČEBNÍCH
A STUDIJNÍCH OBORŮ
STŘEDNÍCH ŠKOL
pro školní rok 2020/2021**

- možnosti studia pro žáky devátých tříd základních škol
- vzdělávací nabídka pro dospělé

PREZENTACE POVOLÁNÍ

- ukázky pracovních činností
- záběry z pracovišť

PREZENTACE ZAMĚSTNAVATELŮ

- žádané profese na trhu práce
- profily absolventů škol

FRÝDEK~MÍSTEK

SPORTPLEX
F~M

Jak jsme zvládli „Zvládnou to“...

...Bylo, nebylo, na jedné škole se konal branný den. Žáci byli nadšení, protože se normálně neučilo a ti zkušenější věděli, že místy to bude velká zábava.

Vše začalo instruktážním filmem o různých úrazech, během něhož mnohé slabší povahy kolabovaly, následovala přednáška o aktuální světové politické situaci, kterou nám znepříjemňují ti

hnusní imperialisti či nenasytí váleční štváči a jejich vojenské pakty, aby vše zakončil praktický nácvik prvků pasivní civilní ochrany.

Žáci si navlékali pláštěnky, na nohy a ruce sáčky, které zafixovali gumičkami a vše zakončili nasazením plynové masky (nejčastěji s tzv. chobotem). Poté takto „zabezpečení“ uběhli několik desítek metrů, což v parném počasí (jelikož tato cvičení se konala většinou na konci školního roku, tj. v červnu) představovalo slušný výkon, nehledě na to, že někteří žáci si z konce chobotu zapomněli odstranit plastovou krytku, a proto po několika metrech padali přidušením.

Celá akce přesto nakonec slavila velký úspěch, aniž si přítomní žáci uvědomili, že v realitě by jim něco podobného asi život nezachránilo...

Pamětníci si asi vzpomenou, že výše popsané bylo realitou do začátku 90. let minulého století, načež jako přežitek minulého režimu bylo branné cvičení nenávratně zrušeno. Uběhlo několik let a společnost si uvědomila, že i v současném světě je mnoho problémů, na které je potřeba reagovat.

VP

A jak to funguje dnes?

Prvky tzv. „Branné výchovy“ se tak pomalu vrací zpátky do škol, přičemž dnes už nehraje ideologický rozměr žádnou roli.

Základní škola Čeladná proto již několik let uskutečňuje projektový den „Zvládnou to“, který má žáky vést k ochraně zdraví a životů při každodenních rizikových situacích i mimořádných událostech a k využívání osvojených postupů spojených s řešením jednotlivých mimořádných událostí.

V letošním školním roce jsme ke spolupráci přizvali pracovníky Muzea civilní obrany, kteří žákům představili tři stanoviště – zdravotědu, ochranu člověka za mimořádných událostí a malou dráhu zručnosti zakončenou střelbou airsoftových zbraní na terč.

Projektovému dni přálo počasí a žákům se jednotlivá stanoviště líbila a opět se dozvěděli něco nového. Vše zakončilo malé testování a ti nejúspěšnější získali drobné odměny...

VP

Holky v nezvyklé roli na střelnici

Figurína čeká, až se kluci pustí do umělého dýchání

Zachránit život není žádná legrace. „Zvládnou to“ probíhalo i v družině

„Zvládnou to“ – školní družina si hraje na vojáky

Prvňáci v družině: 30 malých rarášků

Se začátkem školního roku řeší rodiče řadu otázek kolem rozvržení kroužků, tréninků a jiných zájmových aktivit svých dětí. Období mladšího školního věku potomků bývá pro rodinu v oblasti synchronizace a logistiky víc než hektické, stejně jako následné zajištění „distribuce“ dětí po všech zájmových zařízeních a místech, kde se jejich volnočasové aktivity odehrávají. Spíše než čtení pohádek a provázení vnoučat do divadla se pak cenným zbožím stává babička či děda „s řidičákem“.

Výhodu mají rodiče dětí z naší základní školy, kteří téměř vše najdou pod jednou střechou. Stačí zapsat dítě do školní družiny a distribuci dětí na kroužky a zpět zajistí vychovatelky ve spolupráci s vedoucími jednotlivých kroužků. Rodičům pak stačí přivést dítě do družiny třeba už v půl sedmé ráno a nejspíše v sedmácti hodin si ho opět vyzvednout.

V letošním školním roce jsme zaplnili družinu do posledního místečka. S dětmi pracují čtyři vychovatelky a snaží se pro ně připravit na každý den zajímavý program. Neříkám, že se to vždy podaří, ale dětem se většinou nechce jít ze školní družiny domů a žadoní, aby ještě mohly zůstat a hrát si.

Co už máme za sebou? Klukům i holčám se líbilo pohybové odpoledne s brannou tematikou, při kterém si mohli vyzkoušet (za přítomnosti odborníků) umělé dýchání, proběhnout překážkovou dráhu či střelbu na airsoftové střelnici. I když někdo prošel všech devět staniček a někdo třeba jen čtyři, tak nakonec drobnou odměnu získali všichni.

Do školní družiny se přihlásilo všech třicet prvňáčků. Jsou to malí „rarášci“, kteří pomalu objevují školní svět. Získávají nové kamarády, učí se spolupráci i toleranci,

slušnému a ohleduplnému chování a hlavně respektování pravidel.

Věřte, že je to dřina. Také proto jsme se vydali k místním hasičům na prohlídku jejich zbrojnice. Děti si vyzkoušely hasičský oblek i přilbu. Prozkoumaly hasičské vozidlo a dozvěděly se, co všechno tito odvážní muži dokážou. Oni totiž jen nehasí oheň, jak by se na první pohled mohlo zdát, ale také likvidují hnízda nebezpečného hmyzu, pomáhají při autonehodách, odklízejí spadlé stromy a dokáží pomoci při úniku nebezpečných látek...

Děti se dozvěděly, že při zásahu se musí jeden hasič na druhého spolehnout a každý z nich ví, co je jeho úkolem. Všichni přijímají rozkazy od velitele zásahu, kdyby někdo

z nich dělal jen to, co se mu líbí, tak by za to mohl jiný zaplatit třeba i svým životem. Kluci a holky zjistili, že dodržování pravidel je opravdu důležité a kde jinde by se to měli naučit, než právě ve škole. A už teď je jisté, že tuto dovednost v životě mnohokrát uplatní.

Mar.

V družině je tolik her a zábavy, že se dětem občas ani nechce domů...

Prvňáci na exkurzi u hasičů

Projektový den ve školce

Společně s Malou technickou univerzitou, při hře na stavitele města, prožily děti zábavné dopoledne. Cílem je co nejdříve a na základě přirozené hravosti poznat svět kolem, vzbudit zájem dětí o technické obory. Projektovým dnem jsme se snažili přispět k rozvoji technického vzdělání již u předškolních dětí, protože právě v tomto období se u nich vyvíjí vztah k reálnému světu.

Stavitel města:

- poznávání města, ve kterém žijeme nebo které je blízko nás,
- stavby ve městě, jejich využití,
- potřeba mapy, druhy map, orientace ve městě, kartograf,
- hra na kartografy – výroba vlastních map.

Co program dětem přináší?

- Tvoření podle vzoru (součinnost oko-ruka) i vlastní tvoření,
- individuální přístup,
- práci samostatnou i ve skupinách,
- rozvoj prostorové orientace a představivosti,
- logické myšlení (analyticko-syntetické postupy, abstraktní převést v konkrétní),
- koncentrace pozornosti a vnímání,
- procvičování hrubé a jemné motoriky,
- rozvoj komunikačních dovedností,
- hodnocení a sebehodnocení dětí.

Takhle si hrajeme na stavitele i mimo projektové dny

Společně jsme postavili i krásné město

Na nové zahradě se výborně hraje fotbal...

...a je na ní spousta místa pro různá dobrodružství

Pracovní ruch na zahradě...

...a její nová podoba

Venkovní makačka

Ačkoliv máme pro cvičení k dispozici velkorysé prostory ve sportovní hale v ZŠ Čeladná, necháváme si tuto příležitost na méně příznivé počasí a užíváme si sluníčko babího léta v přírodě. S dětmi chodíme na výpravy do lesa, skotačíme a běháme na zahradě školy a procházíme se po Čeladné.

Během jedné takové procházky jsme narazili na tělocvičnu pod širým nebem. Řeč je o workoutovém hřišti kousek od náměstí. Nevěřili byste, ale hodinu si děti ve stálém zaujetí prověřovaly svou fyziku. Nad výkony některých dětí jsme nevěřičně kroutili hlavami a záviděli jim sílu a obratnost. Skvělé na tom bylo to, že se děti chtěly vyrovnat těm mrštnějším a silnějším, aniž by se za své výkony styděly a s hravostí dětem vlastní překonávaly své hranice.

Celá třída včetně učitelek se vydováděla, i když si myslím, že jen nás učitelky ještě tři dny bolely dlouho zahálující partie těla. V přítomnosti dětí jsme se trochu schovaly, a tak mě napadá: Jestli máte ostych, začněte sportovat s dětmi. Kromě společných chviliek uděláte i něco pro sebe a dětem budete vzorem.

Jana Bartošová

BAZÁREK

sezónního dětského oblečení a potřeb

KDE: v MŠ Čeladenská beruška, Čeladná 389

KDY: příjem věcí: 7. - 9. října 2019

prodej věcí: 10. - 16. října 2019

v pracovní dny 7-15 h

Přijímáme čisté, označené podzimní a zimní oblečení a vybavení, (označené vaším symbolem, cenou a pořadím v seznamu + seznam věcí, 1 položka=1 věc).

Maximálně 50ks na osobu.

20% z ceny prodaného zboží bude věnováno na akce pro děti z MŠ.

Ríša je náš rekordman, který přeručkoval ručkovadlo dvanáctkrát

Případného pádu jsme se nebáli, povrch hřiště je měkoučký jako peřinka

Září ve znamení adaptace aneb přání rodičů se stává cílem pedagogů

Letošní září v MŠ Čeladenská беруška probíhalo ve znamení adaptace na všech frontách, a to jak na straně nově příchodících dětí, tak na straně dvou nových učitelek.

V pedagogickém sboru jsou také dvě asistentky, které celý proces adaptace dětí velmi usnadňují svým laskavým a respektujícím přístupem. Každý rodič si jistě pro své dítě přeje příjemné, bezpečné a vstřícné prostředí, kde se jeho potomek bude cítit šťastně, a proto se přání rodičů stává jedním z našich cílů.

A jaké prostředky používáme k jejich dosažení? Ty nejzákladnější, snažíme se brát každé dítě jako jedinečnou bytost, s jedinečnými pocity a emocemi. K tomu, aby se děti ve školce cítily co nejlépe, nám pomáhá prostředí školky, které je podnětné a děti si zde mohou vybrat z různých nabídek aktivit. A také okolí školy, ať už je to školní zahrada či možnost procházek po naší obci. Ve snadnější adaptaci dětí nám pomáhají domácí – u nás spíše školkoví – mazlíčci: morčátka, osmáci, králíček, želvy a další nejen čtyřnohá zvířátka.

Adéla Korniová

Koukej, ona nám utíká!

Kde se tu dole vzalo to čapí hnízdo? Vždyť má být na komíně!

Přečti mi mami

Přečti mi mami, tati, co nového mám napsaného v deníčku! Tuto větu občas slyšíme od dětí, které ráno přicházejí do školky s maminkou.

Deníček? Co v něm asi děti naleznou? Vpisujeme do něj, co se dětem povedlo, co nového se naučily anebo z čeho měly jen tak radost. A protože je to deníček dítěte, který si odnese po absolvování mateřské školy domů, mohou do něj zapisovat informace i rodiče. Někdy obohatíme zprávičku i fotografií či nálepkou, a proto si deníčky děti prohlíží v průběhu roku i samy...

Kamila Kemrová

Jé, tady jsem já na fotce a tady Nelinka

Moře (7. část)

Přátelé moji očekávali, že po spatření moře také něco o něm napíši, byli zvědaví, jak je pojmu a po svém podám, máje bohatší paletu o několik skvělých barev.

Musa moje ale oněměla, netroufajíc si na takovou ohromnost a prostá forma mé písničky pojmut je nestačila. „Tys srostl tuze s rodnými horami a vůbec se svým Valašskem v jedno, než abys mohl do srdce pojat ještě jinou cizí krásu“ rozhodovali v debatách. „Pro literaturu zůstane asi výlet tvůj k moři bez užitku,“ kdosi všetečně prohodil. „A nechť i,“ odrážel jsem zahrocený šíp, „nešel jsem k moři s úmyslem literárně je vykořistit, ale abych ukojil svou dávnou touhu, probuzenou již v nejranějším věku.“

Když mi byla 4 leta, slyšel jsem doma neustále mluvit jen a jen o moři. Dvě moje provdané nejstarší sestry, Johana a Marie, chystaly se se svými rodinami do Ameriky za lepším živobytím, v tehdejší době (v r. 1859) událost nevšední a výprava odvážná. Největší starost byla dostat se „přes tu velikou kaluži“ na druhý břeh, neboť taková cesta po lodi plachetní trvala celé týdny a protáhla se někdy na dlouhé měsíce, když bouře jí překážely v předsevzaté cestě. Když konečně odjížděly, bylo nejvíce strachu a nářku, jak se dostat přes to zrádné moře, nerozkotají-li a nenajdou-li ve vlnách svůj hrob. Půl roku po jich odjezdu nemluvalo se o jiném než o nich a nebezpečném, strašidelném moři, které otvíralo před nimi hrozné jícny, aby je zahubilo. Co se vystřídal tehdy u nás úzkostí, slz a vzdechů, nedá se vyslovit, zvláště matka moje oddávala se bezměrnému stesku a žalu a nebylo ji lze nijak utišit. Jednou jsem ji zastihl v komnatě, která byla skladištěm surového tovaru, osnov a bavlny, zhroutenou sedět na zemi, jak tiskla k srdci malý vyhozený dětský střevíček, který zůstal tam náhodou po některém vnučeti a smáčela jej slzami. Rozplakal jsem se s ní, takže mne měla co nejšit a pak mi přikazovala: „Ničeho nesmíš říci před otcem a sestrami!“

A týdny a měsíce mýjely a od sester nepřicházely žádné zprávy. Z novin otec se dovídal, že

byly veliké bouře na moři a že utonulo mnoho lodí. „Co se děje s našimi? Snad také neutonuli?“ myslili všichni u nás, ale nikdo domněnky své neproněs, jenom chodili všichni utrpení a stranou utírali si slzy.

Konečně po půl roce nejistoty a stálého čekání došel z Ameriky list. Všichni domácí si oddychli a radostně vykřikli: „Dojeli, žijí!“ Otec rozřezal obálku a vyndal psaní, však ruce se mu třáslly a třásl se mu také hlas, když četl: „Nejdražší a nejmilejší rodiče, bratři a sestry a celá rodino!“ dále nepřišel, neboť jizbou po těch slovech rozlehl se hlasitý pláč a otec, otužilý jarmarečník trnavský, marně také zadržoval slzy, dále čísti už nemohl, a někdo z mých starších sourozenců ve čtení pokračoval. Pamatuji, že v dopise stálo, že 16 týdnů jeli po moři, že zažili hrozných bouří, že nejednou myslili, že nastala jejich poslední hodina, a když konečně po nesmírných útrapách přistáli k břehu, poklekli na kolena a vřele díky vzdávali Bohu, že se konečně octli na pevné zemi. Pak přicházeli sousedé a list se četl znova a znova, pak si jej půjčovali po chalupách a nebylo u nás konce divného vzrušení. A potom listy přicházely častěji a častěji, až do mých jinošských let a já je přikládám k uchu jako škeble mořské, nezaslechnu-li z nich šumění moře, a závidoval jsem jim, že učinily takovou ohromnou cestu přes spousty vod a tajemné hloubky. A proto musel jsem zajít k moři, abych ukojil svou dávnou touhu a že cesta k němu podniknuta nadarmo nebude, je jisto. Už proto jen, že nemohu směřleji hájit krásy svého rodného koutu a že dnes již vím a jsem přesvědčen, že směřle obstojí při porovnání s krásami cizími.

Psal jsem dále své valašské romance a legendy, začal komponovat nové valašské cykly a moře jakoby už pro mne neexistovalo, úplně kleslo do podvědomí. Ale za 10 let zalehlo mne náhle svými vlnami a přihlásilo se

Památník Josefa Kaluse

Do ukončení rekonstrukce

bude v památníku

Josefa Kaluse

ZAVŘENO

o slovo, všechny prožité chvíle v jeho blízkosti živě mi zatanuly na mysli a stal jsem se jeho poslušným nástrojem. Našel jsem přiléhavý rytmus, výraz, formu a Dojmy a Elegie řinuly mi z pera, počal jsem je uveřejňovati v Osvětě Vlčkově, v Moravské Revui, v Našem Domově i v Loveckém Obzoru. Básně byly nerýmované a přátele mé překvapily svou formou. Neviděli v tom odluku od mé dosavadní dráhy a podlehnutí modernismu, ale já podlehl jen příkazu a zákonitosti svého nitra. Složiv povinnou daň moři, vrátil jsem se zase k svému Valašsku.

Redaktor Nového Života Karel Dostál Lutínov, jemuž se Dojmy a Elegie zalíbily, přijel za mnou do Čeladné, nabídl mi slušný honorář a básně vydal. Kruh spisovatelů Nov. Života cenil tuto sbírku ze všech mých prací nejvýše, ale jiní viděli v knize spíše krok dozadu než dopředu. Nenamítal jsem a nenamítám ničeho proti těm různým úsudkům a hlediskům, ale psal jsem, co jsem musel psát, co mi bylo rozkazem, a co mi bylo úlevou, útěchou a radostí, tvůrčí duch si předpisovati nedá, nesnáší pout, je suverénem ve své říši, jinak by nebylo básníků a spisovatelů, sladká blaživá práce by se proměnila v úmorné a těžké dílo, když by všichni mluvili do jeho konání a vyměřovali mu dálky, obzory a cíle..

připravil Jan Bajgar

PROČ VYUŽÍVAT BESKYDKARTU?

- sleva z nákupu od 2,2 do 11%
- roční zhodnocení finančních prostředků ve výši 0,75%
- bezhotovostní převod
- vedení účtu zdarma
- NOVĚ !!!**
- každý týden bonusové položky za nízké Beskydceny

**ROZBALILI JSME
DALŠÍ VÝHODU
NAŠÍ BESKYDKARTY!**

COOP BESKYDY

www.coopbeskydy.cz

Muži třikrát prohráli a klesli na 13. místo

VÝSLEDKOVÝ SERVIS

Muži

Petrovice – Čeladná	6:0
Čeladná – Krnov	1:4
Brušperk – Čeladná	4:0
Čeladná – Dolní Datyně	2:0

Dorost

Hrádek – Čeladná	3:0
Čeladná – Kozlovice	2:2
Mosty – Čeladná	6:0
Nýdek – Čeladná	4:1
Čeladná – Oldřichovice	1:1

Žáci

Čeladná – Bystřice	1:3
Metylovice – Čeladná	0:7
Čeladná – Lučina	10:0

Domácí zápasy v říjnu

Muži

5. 10.	15:00	Čeladná	Kobeřice
26. 10.	14:00	Čeladná	P. Polom

Dorost

6. 10.	11:00	Čeladná	Raškovice
20. 10.	11:00	Čeladná	Tošanovice

Žáci

5. 10.	10:00	Čeladná	Raškovice
19. 10.	10:00	Čeladná	Návsí

SK Beskyd Čeladná

WWW.SKCELADNA.CZ

Přípravky „jedou“!

Svou soutěž rozehrály i naše přípravky (pod vedením trenérů M. Látala a V. Hykela). Jde v ní hlavně o kontakt s míčem a zasvěcení do velkého fotbalu. Je to o poznání a radost ze hry, když kluci mají na sobě dres a těší se na zápas. Naším prckům se podařilo dvakrát zvítězit – radost byla obrovská! **PS**

NOVÁ PRODEJNA NA STARÉM MÍSTĚ (NÁMĚSTÍ)

ZVERIMEX **ČELADNÁ**

OTEVÍRÁME 2. 10. 2019

**ŠIROKÁ NABÍDKA CHOVATELSKÝCH POTŘEB A KRMIV
PRO DOMÁCÍ MAZLÍČKY I HOSPODÁŘSKÁ ZVÍŘATA**

PO: 14:00 - 17:00

ÚT - PÁ: 8:00 - 12:00 / 14:00 - 17:00

SO: 8:00 - 12:00

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU!

BOBOVÁ DRÁHA ČELADNÁ

hledá brigádníky

přes týden i o víkendu
na pozice:

OBSLUHA BOBOVÉ DRÁHY

Požadujeme: min. 18 let věku, chuť pracovat, časovou flexibilitu, spolehlivost, odpovědnost a schopnost komunikovat s lidmi.

OBSLUHA V BUFETU

Práce vhodná pro důchodce, studenty i maminky na mateřské dovolené.

Požadujeme: min. 18 let věku, časovou flexibilitu, základní znalost práce s PC a příjemné vystupování.

Předpokládané datum zahájení provozu:
polovina listopadu 2019.

Kontakt:
klakub@seznam.cz

V seriálu „Místo zločinu Ostrava“ si zahrají i naše Lázně a wellness bazén

V neděli 21. 7. 2019 v podvečer Lázeňské náměstí nezvykle ožilo. Nic netušící návštěvníci a pacienti areálu přihlíželi, jak se postupně plní parkoviště nejrůznějšími dodávkami a z nich vystupují známí i neznámí lidé z filmové branže. Jaké bylo překvapení, když k budově Lázní přišel známý režisér Jan Hřebejk, protože se rozhodl zapojit toto krásné místo do natáčení nového třináctidílného seriálu „Místo zločinu Ostrava“, který se bude vysílat od ledna 2020 v České televizi.

Třináctidílný seriál „Místo zločinu Ostrava“ je společným dílem režisérů Dana Włodarczyka a Jana Hřebejka a vychází ze skutečných událostí z nedávné doby. Představí se v něm dvojice povahově odlišných kriminalistů. Vyšetřování povede Pavla Beretová (původem z Ostravy), která si mimo jiné zahrála i v úspěšné kriminálce Vzteklna, roli jejího kolegy ztvární Stanislav Majer. Racionální a soutěživá žena na jedné straně a náladový a výbušný kolega na straně druhé. V dalších rolích se v seriálu objeví Karel Dobrý, Pavel Kříž nebo Štěpán Kozub.

A co se u nás natáčelo? První scéna „Z Lázní“ se odehrávala přímo u této budovy. Na scéně se objevili dva usměvaví a dobře naladěni herci Stanislav Majer a Karel Dobrý. Jak je vidět z fotografie, velmi dobře se bavili, ve volných chvílích si povídali i s pacienty a návštěvníky, fotografovali se a vůbec na nich nebylo poznat, že už mají za sebou celodenní natáčení na jiných místech. Pochutnali si dokonce i na domácí zmrzlině z naší kavárny. Pak zazněla klapka, v parku se rozhostilo skoro absolutní ticho, přihlížející pomalu ani nedýchali a herci se pustili do své „akce“: „Poklidnou atmosféru v lázeňském parku naruší příjezd auta, kte-

Stanislav Majer a Josefina Veverková

Režisér Jan Hřebejk před budovou Lázní

ré zaparkuje před budovou Lázní a vystoupí dvojice kriminalistů. Povídají si, zastaví se na schodech a po chvíli vejdou do budovy... Přesné zadání scény neznáme, mohli jsme jen odhadovat, že přijeli za účelem výslechu vyšetřované, nebo podezřelé osoby, nebo zjišťovali informace potřebné k objasnění případu. Na výsledek si musíme počkat.

Než se přemístilo veškeré vybavení a vše se přichystalo na další záběr, prošel si pan režisér Hřebejk park za doprovodu ředitele BRC Milana Bajgara. Zajímal se o vilu Mátmu (poskytuje se zde terapie tmou), dokonce si vzpomněl na svého kamaráda, který pobyt ve tmě absolvoval. Spolu se také zastavili u pomníku básníka Josefa Kaluse.

Jan Hřebejk a ředitel BRC Milan Bajgar

Stanislav Majer a Karel Dobrý

Jan Hřebejk s Dobroslavou Havránkovou

Karel Dobrý si také prohlédl celý areál a nevynechal ani vyhlídku. Prozradil mi, že scény, které se zde natáčely, se budou vysílat pravděpodobně v lednu 2020, a že záběry z našeho areálu uvidíme ve čtvrtém díle. Takže až najdete v programu tento kriminální seriál, nezapomeňte se dívat. Herci po celou dobu natáčení bydlí v Ostravě. Natáčeli také na Colours of Ostrava v Dolní oblasti Vítkovic. Dle jeho slov to byl velký zážitek pracovat při takové příležitosti a v obležení tolika lidí.

Dále Vás musím seznámit s herečkou Josefínou Veverkovou. Na pohled nenápadná a drobná herečka je velmi milá a příjemná. Zapózovali mi spolu se Stanislavem Majerem při procházce parkem.

Druhá scéna se natáčela ve wellness bazénu. „Paní Josefína si nerušeně plave, když v tom ji překvapí dvojice vyšetřovatelů – Stanislav Majer a Karel Dobrý. Chtějí si s ní promluvit, zřejmě o vyšetřování...“ Bohužel na detaily si také v tomto případě musíme počkat. Každopádně na hercích bylo vidět, že natáčení je baví. A sotva zjistili, že mají natočeno, v dobré náladě se dali do řeči s obsluhou kavárny i se všemi, kteří natáčení přihlíželi. Byli opravdu přátelští a bezprostřední.

A nakonec ještě jeden snímek. Byla neděle, budova Lázní zavřená, a tak ji přijela otevřít velká fanyinka režiséra Hřebejka, vedoucí rehabilitace Dobroslava Havránková. Záběry budou tedy autentické. A jedno společné foto nemůže chybět...

Blanka Ochmanová

REHABILITAČNÍ CENTRUM ČELADNÁ

nabízí léčbu nemocí pohybového, oběhového a nervového ústrojí

Léčebné pobyty jsou plně hrazeny všemi zdravotními pojišťovnami.

- K rehabilitaci do BRC Vás může vyslat Váš praktický lékař nebo lékaři z odborných ambulancí.
- Můžete být přijati přímo z nemocničního lůžka. Formality překladu za Vás vyřeší zdravotnický personál.
- Nabízíme vysokou úroveň léčebné péče i ubytování.
- Špičkové léčebné metody a Polarium.

Komplexní služby, individuální přístup – to vše v nádherném podhůří Beskyd

Léčebný dům dr. Storch

Léčebný dům dr. Maye

Léčebný dům Ondřejka

Léčebný dům Polárka

Léčebný dům Kněhyně

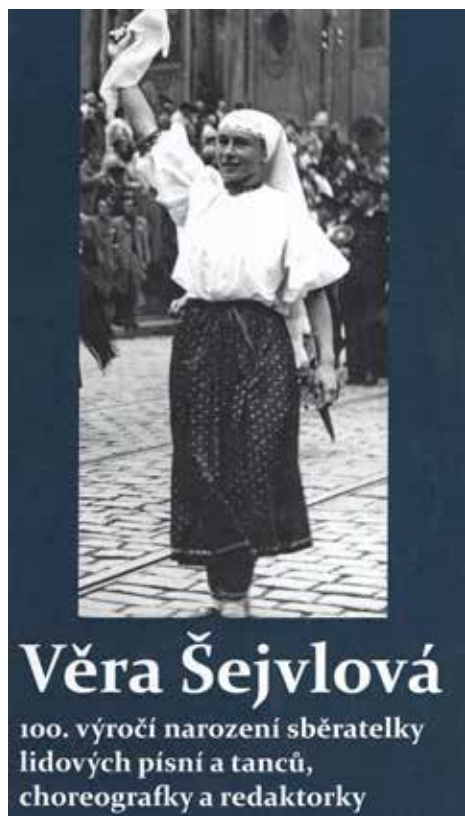

Léčebný dům Golf

SERIÁL PETRA ANDRLE – Z HISTORIE BESKYD (XXIX.)

Folklór se týká nás všech. Žijeme s ním v našich Beskydech. V říjnu 2019 vyjde II. rozšířené vydání knihy **OSADY A SAMOTY ZADNÍCH HOR V HISTORII A V OBRAZECH**. Bude v ní mimo jiné vzpomenu stého výročí narození Věry Šejvlové, která svou činností a životem k lidu beskydskému nesporně patří.

Ještě jednou Věra Šejvlová...

„Starý svět, v němž písně a tance žily, zmizel. V tom novém už nejsou každodenními průvodci životem. Jsou jen jeho ozdobou a kořením, někdy pouhou atrapou, někdy surovinou, která se dá různě zpracovávat, výborně, dobře i méně dobře. Ale ta člověčí pravda, ze které rostly, a která v nich žila, jakoby se pomalu vytrácela. A to je nebezpečné. Jejich hodnota a síla spočívá právě v tom prameni vody živé, z něhož vzešly. Bylo by zlé, kdybychom na to zapomněli.“

Věra Šejvlová

I po mnoha letech jsou slova Věry Šejvlové stále aktuální. Nádherně popisují atmosféru „Zadních hor“ a my se k nim budeme neustále vracet, zrovna tak, jako budou činit ti, kdož přijdou po nás.

Věra Šejvlová: Moje cesta za poznáním

Kraj v horním povodí řeky Ostravice (od úžiny Šance – nyní přehrady – nahoru) byl v roce 1948 z hlediska lidových písní a tanců bílým místem na mapě. Několik ojedinělých zápisů, které by na prstech jedné ruky spočítal – to bylo skoro všecko. V té době však už v podhůří probíhal intenzivní sběr pana řídícího Vincence Sochy (1905 – 1960) ze Lhotky pod Ondřejníkem. Příklad pana řídícího a snaha objevit lidovou kulturu výše položeného horského kraje daly podnět k zahájení sběru. Psal se rok 1949.

Pro úplnost však napřed pár slov o tehdejší zdejším způsobu života. V těch letech tu probíhala přeměna patriarchálního pasáckého hospodaření na způsob kovo-

zemědělský. Rodiny se početně rozrůstaly, zatímco se hospodářství drobila do čím dál menších celků, které už své majitele nestačily uživit. A tak hledala mužská část obyvatel obživu v těžkém průmyslu Ostravska, Těšínska a Třinecka. Ti nejvzdálenější, co bydleli až za hranicí Kysuc, pobývali celý týden v dělnických kasárnách a vraceli se na svá hospodářství jen na neděli. Ti „blíže“ odjížděli ve tři hodiny ráno na kolech z hor na 40 – 60 km dlouhou cestu k šachtám a hutím. Večer za tmy se vraceli stejnou cestou zpátky k domovům. Aby v noci při měsíčku ještě pokosili louku, posekli políčko ovsa, natahali dřevo. Den ze dne stejně, v létě, v zimě. Snaha o jakýkoli únik z tohoto vyčerpávajícího kolotoče byla pochopitelná.

Zmizely chvíle pohody a oddechu, do zpěvu ani do tance nikomu moc nebylo. Za těchto podmínek začínal náš sběr, ne nepodobný archeologii.

Z důvodů, které vyplývají z výše uvedených řádků, jsme se napřed obraceli především na robečky. Žily doma, staraly se o děti a hospodářství, a tradiční způsob života, utvářený ročním koloběhem přírody, jim zůstal vlastní. Z hloubi jejich vzpomínek na mládí se pomalu vynořovaly písně a tance už nezpívané a netančené. Bílá místa na mapě dostávala pomalu barvu, svůj hlas i pohyb. Vydali jsme se na cesty po gruních a polánách kolem řeky Ostravice. Tam, kde končila cesta v hoře, začínala moje cesta za poznáním. Za lidmi na horských samo-

tách, o nichž kdysi, když natáčel dokument o mizejícím světě, Jan Špáta řekl, že ačkolik často překročili jen práh své chalupy, věděli toho o životě víc, než leckterý titul ověčený vědátorem. Z hlubiny zapomnění se nořil jejich svět. Svět s měřítky hodnot prověřenými životem, se vstřícným vztahem člověka k člověku, k jeho radostem, bolestem i daremnostem, s vyrovnaným vztahem k životu i k smrti. Co udělat, aby to všechno neutonulo v proudu času? Psali jsme a psali. Tehdy jsem si uvědomila svůj vztah k folkloru. Nejen k jeho formě, ale hlavně k životnímu postoji, který tuto formu utvářel.

Starý svět, v němž písně a tance žily, zmizel. V tom novém už nejsou každodenními průvodci životem. Jsou jen jeho ozdobou a kořením, někdy pouhou atrapou, někdy surovinou, která se dá různě zpracovávat, výborně, dobře i méně dobře. Sleduji osud svých sběrů v průběhu let a pocity mívám smíšené. Od veliké radosti ze života toho, co se zdálo být provždycky ztracené, až po pocit marnosti nad necitlivostí a neochotou se pokořit, hlouběji poznat a pochopit. Ta člověčí pravda, ze které písničky a tance rostly a která v nich žila, jakoby se pomalu vytrácela. A to je nebezpečné. Jejich hodnota a síla spočívá právě v tom prameni vody živé, z něhož vzešly. Bylo by zlé, kdybychom na to zapomněli.

O FOLKLORU

Nikdy jsem nepřemýšlela o tom, co pro mě folklor znamená. Prostě tu byl. Jako ta sůl v pohádce o králi a jeho nejmladší dceři Marušce. Ale mám-li vyjádřit svůj vztah k folkloru, musím začít od začátku. V dětství to byly letní dny na Ostravici – tehdy ještě pasekářské – s děckami při kravách na pasinku. Předlouhé hodiny, plné fantazie, kdy se vymýšlely hry, říkanky, rýmováčky, nebo se volalo na kamarády na druhém kopci. A k večeru zněla halekačkami celá dolina. V mládí to byla přečastá putování s batohem na zádech po slovenských kotárech kysuckých, fatranských, tatranských, pohronských a po všech těch kon-

Zůstane odvěkou zásluhou Muzea Beskyd ve Frýdku-Místku, že v červnu roku 2019 jeho pracovníci připomněli drobnou komorní výstavou sté výročí narození sběratelky lidových písní (především ze Zadních hor), Věry Šejvlové. Její dceru, Ing. arch. Zuzanu Švebišovou srdečně přivítala kurátorka výstavy.

činách, kde tehdy všude žili lidé krásní svou jedinečnou lidovou kulturou. Av dospělosti jsem pocítila lítost. Lítost z toho, že ve srovnání s onou barvitou slovenskou paletou zbylo v ostravické domovině tak žalostně málo, ba skoro nic. Jen vzpomínky na letní pasínek.

Jaksi jsem nepostřehla, že během těch let se Ostravice podstatně změnila. Rychle mizely pasinky i krávy, z hospodářů se stávali kovozezemědělci. Těžká dřina jim brala nejen volný čas, ale i radost ze života. A tehdy zase přišlo ke cti vrecko. Tentokrát na cesty po gruních a polanách kolem řeky Ostravice. Tam, kde končila cesta v hoře, začínala moje cesta za poznáním. Za lidmi na horských samotách, o nichž kdysi, když natáčel dokument o mizejícím světě, Jan Špáta řekl, že ačkoli často překročili jen práh své chalupy, věděli toho o životě víc, než leckterý tituly ověčený vědátor. Z hlubiny zapomnění se nořil jejich svět. Svět s měřítky hodnot prověřenými životem, se vstřícným vztahem člověka k člověku, k jeho radostem, bolestem i daremností, s vyrovnaným vztahem k životu i k smrti.

Co udělat, aby to všecko neutonulo v proudu času? Psali jsme a psali. Tehdy jsem si uvědomila svůj vztah k folkloru. Nejen k jeho formě, ale hlavně k životnímu postoji, který tuto formu utvářel.

Zasteskne se mi občas po drátěném zvuku podomácky vyrobeného břuchálu, po fujarovém zvuku koncovky, která nemá čistou kvartu, po tancovačce na Hrčavě, kde co tanečník, to osobnost a každý pár jiný, a přece celek, tak nádherně přirozeně jednotný. Vzpomínám na první Úlehlovské Strážnice, kdy diváci seděli na trávě a viděli do tváří účinkujících, ponořených do prožitků z tance.

A tak mě napadá, zdali někdy nepřeceňujeme vnější formu: strojovou jednotnost tanečníků, či až bravurní hru muzik a lesk monstrózních folklorních podniků. Kam směřujeme? Kde je lidský rozměr, z něhož to všechno vyrostlo? Domnívám se, a má praxe to potvrzuje, že cesta dál vede tam, kde je folklor součástí života i mimo podium. Nezapomínejme, ani v dnešní hektické době, na tu obyčejnou sůl.

(Text je převzat z webu <http://blog.grunik.cz/>)

Fotografie z vernisáže výstavy jsou dílem našeho spolupracovníka Josefa Konečného.

V březnovém vydání časopisu Folklor v roce 2004 napsala vzpomínku na Věru Šejvlovou (*Zemřela Věra Šejvlová*) její spolupracovnice Věra Šimková. Považujeme za vhodné, památku Věry Šejvlové uctít i takto textem, který ani po patnácti letech neztratil nic na své výstižnosti.

Sběratelka, organizátorka, choreografka, autorka pořadů, redaktorka. Takto začíná charakteristika osobnosti Věry Šejvlové v knižní publikaci *Od folkloru k folklorismu* a dále pokračuje stručný výčet její dlouholeté, bohaté, odborné pedagogické a umělecké činnosti na poli lidového umění lašského regionu.

Věra Šejvlová se narodila 15. června 1919 ve Frýdku-Místku, zemřela 3. března 2004 v náruči rodiny své milované dcery Zuzany Švebišové ve svém domově na úpatí Smrku na Ostravici v Beskydech. O Vánocích onemocněla chřipkou a všichni jsme věřili, že se uzdraví. Vždyť ve středu 25. února mi telefonicky vinšovala k narozeninám a její hlas byl jako vždy pevný, jasný a to i při dalších slovech, při kterých se mi zachvělo srdce: ...sotva dýchám, jsem na tom moc špatně... Co bych dala za možnost pomoci jí, potěšit! Odvedla jsem řeč na film *Želary*, jí důvěrně známý, který jsem viděla. Povyprávěla mi o svém i Veručině (vnučka) podílu spolupráce na tomto filmu a rozloučily jsme se. Později jsem jí ještě ohledně filmu zavolala. Ale rozloučení bylo poslední!

Poprvé jsem se s Věrkou setkala v roce 1952 v souboru na Ostravici, který tam s ostravickou mládeží založila a byl součástí velkého pěveckého sboru s orchestrem L. Ševčíka v Ostravě. Vzpomínám si na jedno velké společné vystoupení v ostravském divadle, ale pak se spolupráce vytratila. V Ostravici jsem se uchytila, zapustila okamžitě kořeny, nadšená Věrčiným způsobem nácviu tanců, který doplňovala komentářem s úžasným, strhujícím zápallem o lidech a prostředí, kde sběr písní a tanců prováděla. Byla jsem překvapena, že právě v tom prostředí, v němž jsem se narodila a rostla, objevovala Věra krásu prostinkého umění již odcházející generace tětusek, stařenek i staříčků, které jsem znala.

Běžná byla setkání s Věrkou i mimo nácviky: posezení u Šejvlů na zahradě, odpolední výstup na Smrk nebo na Lysou horu - to pro ni byla jen „procházka“. Často s námi poseděl a porozprávěl i manžel Věrky Jaroslav, tichá dcera Zuzanka přihlížela někdy nácvikům ve škole na Osmeku. Byla u nich vždy pohoda, která patří k mým vzpomínkám na mládí.

Věrka milovala slovenské hory - všechny. Zbožňovala Beskydy, jejichž krása a zároveň krutost dala horalům dar vytvořit svérázné a svébytné umění. Věrka je bytostně vnímala, zapisovala, vděčna za každou píseň, tanec, obrázek na skle. Její folklorní dílo je dobře známé a je obdivované folkloristy a příznivci lidového umění v celé naší vlasti i na Slovensku. Nejednou se zaskvělo i v cizině. Pro nás, její nejbližší na Lašsku, byla a zůstává učitelkou a jednou z prvních osobností, uskutečňující výzkum s následným šířením lašského, zejména horalského folkloru po II. světové válce. Spolu s neméně významnými osobnostmi, Prof. Zdenou Kyselou a již zemřelou Dr. Hanou Podešvovou vybudovala první cílevědomý systém ve vzdělávání v oboru lidového tance počátkem 60. let. Není možné ale pominout ani její společný výzkum a spolupráci s dalšími významnými osobnostmi: Prof. Františkem Bonušem, Dr. Jaromírem Gelnarem, Dr. Ivo Stolaříkem, hudebním skladatelem Jaromírem Dadákem a v posledních dvou desetiletích pak užší spolupráci s Janem Rokytou.

Svou odborností v propojení s darem tanečnosti a trpělivostí tanečního pedagoga obohatila nás, vedoucí folklorních souborů svým poctivým přístupem k uchování a rozvíjení lidového umění našeho regionu. Věřím, že naše díky k ní dolétají.

U Šejvlů na zahradě... V roce 2014 pořídila tento snímek původní podoby chaty (pověšené na velkém buku v zahradě) Pavla Zemaníkové...

A snad na závěr:

Folklor je když...

Termín „folklor“ použil poprvé britský bibliograf William Thoms (1803-1885) v roce 1846 jako název článku v časopise *The Athenaeum*. Termín je poměrně jednoduché stvoření: folk rovná se lid a lore znamená znalosti, nebo tradice. Ovšem Thoms tento text publikoval pod pseudonymem Ambrose Merton. Snad proto, že by se v té době nehodilo, aby se „ctihodný člen“ Sněmovny lordů, jímž William Thoms v té době byl, zabýval tak „banální záležitostí“ jakou jsou lidové tradice.

V uvedeném časopise dokonce vedl rubriku o folkloru, aby se posléze až po dvaceti šesti letech přiznal, že ono pseudonym patří jemu. Takže jednoznačně: slovo folklor jsme převzali z angličtiny a u nás již zdomácnělo. Dokonce tak, že se používá již i termín „politický folklor“. Ovšem to je spíše znamení selhání lidského ducha, než lidová tradice.

Staletá tajemství Jana z Pomuku (7)

PETR ANDRLE

Probudily se již zpěvné háje,
jarní nastal všeho tvorů ples,
z něžných květů milostného máje
nejvonnější rozvíjí se dnes:
tys to, svatý Jene z Nepomuku,
vroucích nezamítej chválozvučů,
jež ti pějí zbožní křesťané čeladenští...

Z Legendy o svatém Janu Nepomuckém
„Probudily se již zpěvné háje“
umístěné na webu čeladenského kostela

BLAHOŘEČENÍ

A tak, když v dubnu 1719 vypadl z lebky Jana z Pomuka jeho „jazyk“, legenda „strážce zpo-
vědního tajemství“ ještě zesílila. „Jazyk“, o němž dnes již stoprocentně víme, že nebyl jazykem, ale velice dobře zachovalým zbytkem mozkové hmoty, byl v roce 1721 vložen do nového obalu a zapečetěn v monstranci. Lékařům a odborníkům té doby nemůžeme nic vyčítat. Rozhodovali dle svých znalostí, odpovídajících úrovni tehdejší lékařské vědy. Tam, kde neměli vysvětlení, přiklonili se k termínu „zázrak“.

V té době vrcholí také snahy o kanonizaci (svatořečení) českého mučedníka. Podpořil je mimo jiné i císař Leopold I., v neposlední řadě pak pražský arcibiskup hrabě František Ferdinand Khünburg, který rozhodl o zahájení beatifikačních procesů, které byly celkem dva. Beatifikace je předstupněm kanonizace.

Následovaly časy velmi zarputilých sporů a na-
koniec 31. května 1721 potvrdil papež Inocenc XIII. dekretem Janovu beatifikaci. 4. července 1721 proběhla v Praze velká oslava tohoto aktu. Byla zahájena obrovským průvodem, v jehož čele šel arcibiskup hrabě Khünburg a nesl relikvii (Janův jazyk) vloženou do křišťálové nádoby. Ta byla po skončení oslav uložena do ostatkového oltáře ve Svatováclavské kapli v katedrále sv. Víta. A Svatováclavská kapitula požádala o zahájení kanonizačního procesu v předstihu. Tehdy církevní pravidla stanovila, že mezi blahořečením a počátkem jednání o svatořečení musí uběhnout nejméně deset let. Ale arcibiskup Khünburg to nevzdal. V roce 1724, tři roky po Janově beatifikaci, získal souhlas papeže Benedikta XIII. s novou exhumací Janových ostatků.

NOVÉ ZKOUMÁNÍ

Jmenovaná vyšetřovací komise 27. ledna 1725 znovu zkoumala relikvii jazyka. Relikvie byla stejná, avšak proti původní hnědočervené barvě měla barvu šedavou. Ale během prohlídky „jazyk“ zčernal a bobtnal. Tento jev neuměl vysvětlit ani jeden z členů komise, anatom Linhart Ferdinand Meisner. Komise opět konstatovala, že jde o zážrak. V roce 1728 bylo uznáno Janovo mučednictví (i když především na základě textů Václava Hájka z Libočan a Bohuslava Balbína). Cesta ke svatořečení byla otevřena.

SVATOŘEČENÍ

Posléze bylo třeba doložit nejméně dva zázraky budoucího světce. Kapitula předtím uspořádala sbírku na podporu prací, spojených se shromažďováním důkazů o tom, že si Jan z Pomuka zaslouží být svatořečen. Vybrala se tehdy na tu dobu nepředstavitelná suma – 90 000 zlatých. Komise předložila kardinálům v Římě celkem šest Janových zážraků. Ti z nich uznali pouze čtyři, z toho především „zachování jazyka nalezeného v roce 1719“ a dále „nabíhání a změny barvy jazyka (relikvie)“. Kolegium kardinálů se dne 11. 1. 1729 přiklonilo k názoru, že zachování jazyka nemohlo vzniknout jinak, než z nadpřirozené moci. A tak se stalo, že byl Joháněk z Pomuka

Inocenc XIII. (na snímku vlevo), rodným jménem Michelangelo dei Conti (1655–1724), byl papežem v letech 1721–1724. Pocházel z řad vysoké italské šlechty. 31. května 1721 blahoslavlil Jana Nepomuckého. František Ferdinand hrabě Khünburg (1651–1731), arcibiskup pražský (na snímku vpravo), zahájil první kroky Janově předčasné kanonizaci.

Jan Nepomucký byl kanonizován 19. března 1729 v římské papežské bazilice Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Evangelisty v Lateránu kanonizační bulou *Christus Dominus* papeže Benedikta XIII.

v březnu 1729 kanonizován, tedy přijat mezi svaté katolické církve. Teprve od té doby je právoplatně nazýván svatým Janem Nepomuckým.

VELKOLEPÉ OSLAVY

Dlužno přiznat, že v té době byl již svatý Jan Nepomucký uctíván i v mnoha zemích světa, nejen v Evropě. Kanonizace vše umocnila. Císař Karel VI. inicioval velkou sbírku k vybudování nového světcova hrobu a důstojné obnově jeho ostatků. V týdnu od 8. října do 16. října 1729 zažila Praha i celá země doposud nevídané oslavy. Byly slouženy stovky mimořádných mší, organizovány stovky mimořádných svatých přijímá-

ní, prodávala se řada upomínkových předmětů a poutníci (až do roku 1866) směli relikvii s „jazykem“ líbat. Tohoto aktu se do doby „zákazu líbání relikvie“ zúčastnilo přes 7 milionů věřících.

PRAVDA O SKUTEČNÉM JANOVÍ

V roce 1752 byl ve Vatikánu objeven onen zmíněný již list arcibiskupa Jana z Jenštejna. Posléze byl zveřejněn i životopis Jenštejův z pera Petra Klarifikátora. Ukázalo se, že si Václav Hájek z Libočan nejen vymýšlel, ale uvedl nepravdivá fakta, jakkoli v dobrém úmyslu. Totéž platí pro legendu vytvořenou být v dobrém úmyslu jezuitou Bohuslavem Balbínem. Pochybnosti o „dvou

Janech“ vyjádřil již v roce 1747 P. Eliáš Sandrich (1709–1772), výborný historik a knihovník augustinánského kláštera u sv. Václava v Praze, člen řádu bosých augustiniánů. V roce 1784 provedl důkladný historický rozbor, vedoucí k jedné historicky pravdivé osobě sv. Jana Nepomuckého, vynikající piaristický historik Gelasius Dobner, jak jsme již psali. Přitom oba tyto muže nemůžeme vinit z tendenčních výkladů české historie – naopak. Byli zodpovědní a objektivní.

To vše bohužel vedlo k tomu, že bylo v českých zemích svatořečení Jana Nepomuckého místy zpochybňováno, zatím co v zahraničí bylo přijímáno s nadšením. Samozřejmě, že to vcelku nesnižuje historickou úlohu i statečnost arcibiskupského vikáře Johánka z Pomuka. Jeho kult i přes všechny peripetie je oprávněný a nesmazatelný. Silně pak ovlivnil i české národní snahy. Jakkoli se našly zejména v 19. a 20. století síly, které se snažily život sv. Jana Nepomuckého zpochybnit po všech možných stránkách a dokonce snad ho vymazat z povědomí lidu a z české historie. U nás byl světec místy označován za Němce, církevního činitele nepřátelského k českému národu a k „hodnému“ králi Václavovi IV. Mimo jiné byl označován (některými kruhy, historiky i spisovateli) za chamtivce, morálně narušeného a požívačného.

Nastala složitá a těžká doba. Příště tedy především o tom, jak se kult svatého Jana Nepomuckého rozmohl mimo habsburskou monarchii a jak jeho tendenčně popisovaný život znovu zaplevelil výklady české historie. Těch se se ona „těžce zkoušená“ doba v mnoha jiných případech nezbavila dodnes. Ale o svatém Janu Nepomuckém máme dnes naštěstí jasno.

Papež Benedikt XIII. (1649–1730), původním jménem Pietro Francesco Orsini, byl v letech 1724–1730 245. papežem katolické církve. On kanonizoval původního Johánka z Pomuka, bohužel tehdy s předpokládaným (nesprávným) rokem úmrtí (1383) českého světce. Na snímku vlevo. Vpravo pak císař Karel VI. (1685–1740), který se výrazně zasloužil o rozšíření kultu sv. Jana Nepomuckého po jeho kanonizaci. Jeho dcerou byla budoucí císařovna Marie Terezie.

Realitní Král

NOVĚ V ČELADNĚ

Prodej a pronájem DOMŮ, BYTŮ A POZEMKŮ

BEZPLATNÁ KONZULTACE
A TRŽNÍ OCENĚNÍ
VAŠÍ NEMOVITOSTI

+420 776 096 091

www.realitnikral.cz

ROZVRH LEKcí (ČELADNÁ):

PONDĚLÍ: 9.00 RANNÍ JÓGA
16.00 A 17.00 JÓGA PRO DĚTI
ÚTERÝ: 10.30 PILATES (S PRVKY JÓGY)
17.00 FIT JÓGA
18.30 VEČERNÍ JEMNÁ JÓGA
STŘEDA: 8.30 RANNÍ POWER JÓGA
10.00 JÓGA 50+ (SENIORI A
ZAČÁTEČNÍCI)
18.30 VINYASA JÓGA (90 MIN.)
ČTVRTEK: 9.00 RANNÍ JÓGA
PÁTEK: 8.30 RANNÍ POWER JÓGA
SOBOTA: 9.00 JÓGA PRO DĚTI

Změna rozvrhu vyhrazena. Na lekci je nutné se předem
přihlásit (sms na č. 606 915 741), max. počet os. na lekci je 6
www.yoga-cafe.cz

Najdete nás stále na náměstí
vedle obecního úřadu, Čeladná 1
(vchod přes kavárnu).

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

..a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo
sidla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany
„KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje
současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na
míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNĚ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Ordinační hodiny v říjnu

Obvodák z Čeladné (558 684 044)

Pondělí	7:30-13:00
Úterý	7:30-13:00
Středa	14:00-18:00
(středa jen pro pracující a akutní stavy)	
Čtvrtek	7:30-13:00
Pátek	7:30-12:00

Odběry krve

Úterý + čtvrtek 6:45-7:30

Injekce

Pondělí + pátek 7:00-8:00

Středa 14:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna (725 816 569)

Pondělí	8:00-16:00
Úterý	8:00-14:00
Středa	8:00-17:30
Čtvrtek	8:00-14:00
Pátek	8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Více také v inzerátu na str. 34

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí	7:00-10:00
Úterý	7:00 - 9:30 (pozvaní)
	9:30-11:00
(1. a 3. týden v měsíci poradna)	
Středa	7:00-10:00 12:00-15:00
Pátek	10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

MUDr. Záškodná (558 684 066)

Pondělí	13:00-19:00
Úterý	7:00-13:30
Středa	13:00-19:00
Čtvrtek	7:00-13:30
Pátek (jen objednání)	7:00-12:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

(tel. 591 160 163)

Pondělí	8:00-13:00 13:30-16:30
Úterý	7:00-13:00 13:30-17:00
Středa	7:00-13:00 13:30-15:00
Čtvrtek	8:00-13:00 13:30-14:00

FOCENÍ ZRCADLOVKOU

Hledáme pro naši 10letou dceru někoho, kdo ji naučí základy fotografování, obsluhu fotoaparátu a úpravu - zpracování v PC. Nejlépe studentku nebo paní.

604 690 096

Autodoprava a hračkářství ZMĚNA TELEFONNÍHO ČÍSLA

Pevná linka bude v provozu jen do 23. 10. 2019, poté zůstává v platnosti mobilní telefonní číslo

604 806 211

Geodetické práce

Ing. Lukáš Vrabel
Čeladná

728 886 874

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	972 752 143
Beskydské reh. centrum	558 616 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Prádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potravinář Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O.	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občany využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST	8:00 - 11:15	12:15 - 17:00
ÚT, ČT	7:00 - 11:15	11:45 - 14:30

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

KONTAKTY NA OÚ

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Na co máte dneska chuť?

Web na adrese

www.menuceladna.cz

nabízí přehled poledních meníček
čeladenských restaurací.

GRATULUJEME K JUBILEU: ŘÍJEN

Eva Bělohlová	70 let
Jana Filipcová	70 let
Anna Vůjtková	70 let
Božena Astrová	70 let
Zdeněk Pauček	75 let
Eliška Kurečková	85 let
Marie Šigutová	85 let
Jindřiška Pavelcová	95 let

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

Knihovna Čeladná

Arnošt Vašíček

**ČESKÉ
TAJEMNO**

Neuvěřitelná fakta
Tajemné nálezy
Překvapivé hypotézy

Arnošt Vašíček představuje nejtajemnější domácí záhady v nové knize, která se na obrazovkách České televize objeví i v podobě dokumentárního cyklu.

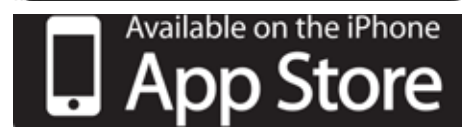
Hrad svatého grálu - Prokletá hrobka - Skrytá tvář zlatodějů - Nové šokující objevy ve Voynichovu rukopisu - Po stopách mágů - UFO útočí - Tajemství homunkulů - Na vlnách podivna - Vládcí blesků - S přízraky v patách.....

STŘEDA 30. ŘÍJNA 2019 / 17:00 / vstup ZDARMA

KNIHOVNA A IC ČELADNÁ

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Listopadové číslo vyjde 1. 11. 2019

Uzávěrka: 25. 10. 2019

Uzávěrka inzerce: 24. 10. 2019

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.